

การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำท่วมฉับ
บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

กฤษรักษ์ อยู่เจริญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ)
คณะการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2559

การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำท่วมฉับ
บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

กฤษฎิ์ อยู่เจริญ
คณะกรรมการการท่องเที่ยว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ดร.เจริญชัย เอกมาไพศาล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาด้านหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ)

อาจารย์ ประธานกรรมการ
(ดร.พัฒน พัฒนรังสรรค์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรมการ
(ดร.เจริญชัย เอกมาไพศาล)

อาจารย์ กรรมการ
(ดร.แสงแข บุญศิริ)

รองศาสตราจารย์ คณบดี
(ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง)

กรกฎาคม 2559

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง
ชื่อผู้เขียน	นางสาวกฤษรัศม์ อยู่เจริญ
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ)
ปีการศึกษา	2559

จากเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง จำนวน 50,000 ลิตร เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม ปีพ.ศ. 2556 เกิดผลกระทบอย่างมากต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญรวมถึงภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ต่อทัศนคติด้านต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ไปสู่วิเคราะห์พฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังวิกฤติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว หลังจากนั้นใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัจจัยในการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองซ้ำอีกครั้ง โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามจำนวน 300 ชุด ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศหญิงและเพศชาย และ กลุ่มอาชีพพนักงานเอกชนและอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีทัศนคติด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและด้านสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน กลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์และด้านสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน กลุ่มระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อมและการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ต่างกัน และกลุ่มรายได้ที่ต่างกันนั้นไม่มีความแตกต่างกันในทัศนคติต่อปัจจัยในการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว อีกทั้งพบอีกว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้งภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและนโยบายการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่ง

(4)

ห้องเที่ยวที่เคยเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติหรือวิกฤติทั้งจากมนุษย์และทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยว
ที่ที่ไม่เคยประสบภัยพิบัติต่อไป

ABSTRACT

Title of Thesis	The Analysis of Thai Tourists Behavior after Oil Spilled at Ao Phrao Koh Samet Rayong, Thailand
Author	Miss Kritsarak Yoocharoen
Degree	Master of Arts (Integrated Tourism Management)
Year	2016

On July 27, 2014, approximately 50,000 liters of oil leaked into the gulf of Koh Samet. The spill has not only caused serious damage to the environment, but it also has had a continuing negative influence on the island's tourism image. Our research sought to discover and assess tourists' attitudes towards this event. We used a factor analysis method followed by a logistic regression to investigate the variety of factors contributing to the tourists' decisions whether to visit Koh Samet since the oil spill. We collected responses to 300 questionnaires, which were distributed using a random sampling method. Our study of tourists' attitudes showed that the responses varied according to demographic distinctions, such as gender and occupation. On the one hand, factors related to the resources devoted to the crisis has had the most significant impact on tourist's decisions whether to return to Koh Samet island. This research provides useful information which can be useful for planning and implementing policies intended to rehabilitate tourism following catastrophic events or crisis.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ คุณเอาใจใส่ เป็นอย่างดีจากหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญชัย เอกมาไพศาล ในการแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะ ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.พัฒน์ พัฒนรังสรรค์ หัวหน้าภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และดร.แสงแข บุญศิริ รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ แก้ไข และให้แนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธยา หลักเพชร อาจารย์ลลิตวิชัย ศรีเจริญประมง อาจารย์ประจำคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือ

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนักท่องเที่ยวชาวไทยทุกท่านที่ได้กรุณาช่วยกรอกแบบสอบถามและแนะนำข้อเสนออื่น ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจเสมอมา จนการศึกษาในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กฤษรักษ์ อยู่เจริญ

กรกฎาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(6)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(14)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามงานวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.5 ขอบเขตการศึกษา	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	17
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์น้ำมันดิบรัว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	22
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3 กรอบแนวคิดและวิธีการวิจัย	28
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	28
3.2 สมมติฐานการวิจัย	29
3.3 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	29

3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
3.6 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	32
3.7 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 4 ผลการศึกษา	34
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรัว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	35
4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ชาวไทย ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรัว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	40
4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) และผลการ วิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการ ทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรัว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	52
4.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลประชากรศาสตร์ต่อพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรัว บริเวณอ่าวพร้าว	58
4.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ต่อทัศนคติต่อ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยว	76
4.6 ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการ ทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรัว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	80
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
5.1 สรุป	83
5.2 อภิปรายผล	84
5.3 ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	94

ภาคผนวก ข	หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ	103
ภาคผนวก ค	ผลการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability Analysis)	107
ภาคผนวก ง	ผลการศึกษาความสัมพันธ์ด้านข้อมูลประชากรศาสตร์ต่อพฤติกรรม การท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์ น้ำมันรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	112
ประวัติผู้เขียน		137

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย	3
2.1 ตารางสรุปสถิติการเกิดน้ำมันรั่วในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2550-2555	23
4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านเพศ	35
4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพ	36
4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษา	37
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	38
4.5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านอายุ	39
4.6 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ของจำนวนนักท่องเที่ยว ที่เคยมาและไม่เคยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณ อ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	40
4.7 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) จำนวนครั้งของผู้ตอบ แบบสอบถามชาวไทยที่เคยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดภายหลัง เหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	41
4.8 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ความคิดเห็นของผู้ตอบ แบบสอบถามชาวไทยด้านทัศนคติต่อเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณ อ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	43
4.9 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ความคิดเห็นของผู้ตอบ แบบสอบถามชาวไทยด้านทัศนคติต่อครั้งแรกของการเดินทางท่องเที่ยว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	44

4.10	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	45
4.11	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	46
4.12	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	46
4.13	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านการรับรู้ข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	47
4.14	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	48
4.15	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	49
4.16	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองมีผลต่อการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด	50
4.17	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง หากมีโอกาสจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง	51
4.18	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ของโอกาสในการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย	52
4.19	แสดงค่าดัชนี (Kaiser-Mayer-Olkin) และสถิติทดสอบแบบแจกแจงโดยประมาณจากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)	52
4.20	แสดงผลการจัดกลุ่มทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวจากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)	53

4.21	แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการ ทางการท่องเที่ยวด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation)	55
4.22	แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทาง การท่องเที่ยวด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (Tourism Resources)	56
4.23	แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทาง การท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Amenities)	57
4.24	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแคว์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านเพศ	59
4.25	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแคว์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านเพศ	60
4.26	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแคว์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการ ท่องเที่ยว ด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ	61
4.27	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแคว์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านเพศ	62
4.28	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแคว์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ	63
4.29	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแคว์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูล ประชากรศาสตร์ด้านเพศ	64
4.30	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวด้านบริการข่าวสาร และการโฆษณาประชาสัมพันธ์	77
4.31	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติ ต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากร ทางการท่องเที่ยว	78

- 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติ
ต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว 79
- 4.33 แสดงข้อคำถามที่ 17 ในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามการวิเคราะห์พฤติกรรม
การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว
บริเวณอ่าวพร้าวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง 81
- 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อ
บริการทางการท่องเที่ยวในการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง 81

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
2.1	กระบวนการตัดสินใจที่จะท่องเที่ยว	9
2.2	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว	10
2.3	ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์	11
2.4	ปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว	15
3.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	28
4.1	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ด้านเพศ	35
4.2	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ด้านอาชีพ	36
4.3	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ด้านระดับการศึกษา	37
4.4	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	38
4.5	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ด้านอายุ	39
4.6	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยที่เคยมาและไม่เคยมาท่องเที่ยว เกาะเสม็ดภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นภาคอุตสาหกรรมหนึ่งที่ถูกจับตามองมาเป็นเวลานาน เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ได้อย่างมหาศาลให้กับนานาประเทศ World Travel & Tourism Council ได้มีการคาดการณ์ไว้ว่าในปี 2013 ถึง 2023 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของทุกประเทศจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.4 ต่อปี และประมาณการณ์ปี 2023 การท่องเที่ยวทั่วโลกจะสร้างรายได้เพิ่มเป็น 10.5 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ การท่องเที่ยวของประเทศไทยก็จัดเป็นอีกหนึ่งอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญและเทียบได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมหลัก ประเทศไทยถือว่ามีความได้เปรียบในด้านทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความครบสมบูรณ์ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ จากข้อมูลของสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (PATA) ได้บอกข้อมูลเรื่องประเทศที่มีรายได้ด้านการท่องเที่ยวสูงที่สุด 10 อันดับ ในปี 2556 พบว่า ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวติดอยู่อันดับที่ 5 ของโลก โดยมีรายได้ 26,680 ล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 8.31 แสนล้านบาท (ผู้จัดการออนไลน์, 2556ค)

จังหวัดระยอง ถูกจัดเป็นกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเป็นกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด ประเภท Active Beach ซึ่งกลุ่มการท่องเที่ยวนี้สามารถสร้างรายได้ได้ถึง 266,208.96 ล้านบาท (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2555) อีกทั้งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติมีการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย นักท่องเที่ยวชาวไทยมีแนวโน้มที่จะเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศกันมากขึ้น โดยจังหวัดระยองเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความนิยมนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยในปีพ.ศ. 2556 มีตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ดจำนวน 276,214 คน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2556) ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยมีสัดส่วนมากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 3 เท่า อีกทั้งแผนพัฒนาจังหวัดระยองประจำปี 2555-2561 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวให้คงอยู่อย่าง

ยั่งยืน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ (ร่าง)แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกปี 2557-2560 ที่สรุปสาระสำคัญไว้ว่า การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกถือเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพสูง โดยติดอันดับที่ 1 ของประเทศในเรื่องจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และติดอันดับที่ 2 ของรายได้จากการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ และทั้ง 2 แผนยังมีประเด็นหลักในการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกันคือด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น อาชญากรรมภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น (สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก, ม.ป.ป.)

เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม ปีพ.ศ. 2556 ที่ผ่านมา ได้เกิดเหตุการณ์ที่น้ำมันของบริษัทพีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (PTTGC) รั่วไหลลงสู่ทะเล จังหวัดระยองประมาณ 50,000 ลิตร สร้างความเสียหายให้กับทะเลเกาะเสม็ดเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบริเวณด้านทิศตะวันตก ซึ่งเป็นบริเวณที่ตั้งของอ่าวพร้าว ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์น้ำมันดิบเป็นอย่างมาก นักท่องเที่ยวต่างพากันยกเลิกการจองห้องพักและบางรายได้ย้ายการพำนักจากด้านทิศตะวันตกของเกาะเสม็ด ไปยังด้านทิศตะวันออก ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการรีสอร์ทและที่พักของอ่าวพร้าว ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก (ไทยรัฐออนไลน์, 2556) นายพิศณุ เหมะพรรค ประธานชมรมร้านอาหารและที่พักเกาะเสม็ดกล่าวว่า “นักท่องเที่ยวที่จองเข้ามาพักช่วงเดือนพฤศจิกายน 2556-มกราคม 2557 ยังแทบไม่ขยับ มีอยู่ไม่เกิน 15% ทั้งที่ตอนนี้ห้องพักควรจะใกล้เต็มแล้ว หรือประมาณ 80%” (ข่าวเกาะเสม็ด, 2556) โดยสื่อสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งไทยและต่างชาติได้แสดงความเห็นว่าเหตุการณ์ครั้งนี้สร้างความเสียหายให้กับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งทางบริษัท PTTGC ได้เร่งดำเนินการจัดการความเสียหายของคราบน้ำมันบริเวณชายหาดเกาะเสม็ดอย่างเร่งด่วน เพื่อเร่งฟื้นฟูทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญ จากเหตุการณ์ดังกล่าวมีผู้เชี่ยวชาญ นักวิทยาศาสตร์ทางทะเล ได้ออกมาให้ความเห็นในด้านความเสียหายระบบนิเวศ โดย รศ.ดร. ศิวพงษ์เพ็ญจันทร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการป้องกันและจัดการภัยพิบัติ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ออกมาให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณีนี้ว่า น้ำมันดิบอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยเฉพาะสารปนเปื้อนประเภทพีเอเอช ที่เป็นสารก่อมะเร็ง โดยได้ทำการเปรียบเทียบกับเหตุการณ์แท่นขุดเจาะน้ำมันระเบิดที่กลางอ่าวเม็กซิโก เมื่อปี พ.ศ. 2553 ที่ถือเป็นเหตุการณ์น้ำมันรั่วที่สร้างความเสียหายครั้งใหญ่ในประวัติศาสตร์ (ผู้จัดการออนไลน์, 2556ข) และภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว กรมควบคุมมลพิษ ได้มีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเลรอบเกาะเสม็ด โดยกำหนดจุดเก็บตัวอย่างจำนวน 12 หาด เก็บตัวอย่างจำนวน 6 ครั้ง ในช่วงเดือนสิงหาคม ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพครั้งสุดท้าย (ครั้งที่ 6) เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2556 พบว่าคุณภาพน้ำทะเลบริเวณอ่าวพร้าวมีค่าบีโตรเลียมไฮโดรคาร์บอน (TPH) 2.18 ไมโครกรัมต่อลิตร ซึ่งเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานฯ ที่กำหนด (กรม

ควบคุมมลพิษ, 2556) อีกทั้งตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวก่อนและหลังเกิดเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วยังสามารถแสดงให้เห็นถึงผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

ตารางที่ 1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย

เดือน	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย (คน)
มิถุนายน	16,925
กรกฎาคม	13,964
สิงหาคม	11,146
กันยายน	9,297

แหล่งที่มา: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2556.

นอกจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลและการท่องเที่ยวแล้ว ชุมชนโดยรอบบริเวณเกาะเสม็ดนั้นยังได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง ชาวประมงที่ดำรงชีวิตจากการจับสัตว์น้ำเพื่อประกอบอาชีพล้วนได้รับผลกระทบทั้งสิ้น ซึ่งนายจตุรัส เอี่ยมวรนิรันดร์ นายกสมาคมประมงพื้นบ้านเรือเล็กจังหวัดระยองได้ออกมากล่าวว่า “จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ชาวบ้านเริ่มได้รับผลกระทบแล้ว โดยมีสัตว์ทะเลหลาย ๆ ชนิดตาย และพื้นที่ชายทะเลได้รับผลกระทบเพิ่มมากขึ้น” (ผู้จัดการออนไลน์, 2556) ทางชาวประมงท้องถิ่นได้มีการฟ้องร้องบริษัท PTTGC ในการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น ภาคเศรษฐกิจท้องถิ่นบริเวณเกาะเสม็ดได้รับความเสียหายไปตามกัน ทั้งธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจอาหารทะเล ธุรกิจนำเที่ยว เป็นต้น (เดลินิวส์ออนไลน์, 2556) เหตุการณ์น้ำมันรั่วบริเวณทะเลจังหวัดระยองครั้งนี้เมื่อคิดมูลค่าความเสียหายแล้วเทียบได้ใกล้เคียงกับความเสียหายของเหตุการณ์เหตุการณ์อื่น ๆ ที่ผ่านมาในโลก อาทิ กรณีแท่นขุดเจาะน้ำมันเวสต์ แอตลาสของ PTTEP ที่ประเทศออสเตรเลีย ที่ถือเป็นเหตุการณ์น้ำมันรั่วครั้งใหญ่สุดของประเทศออสเตรเลีย (ไทยพับลิก้า, 2556) และกรณีแท่นขุดเจาะน้ำมันดีพวอเตอร์ ฮอไรซอน ที่กลางอ่าวเม็กซิโก มีปริมาณน้ำมันดิบรั่วถึง 4.9 ล้านบาร์เรล สร้างความเสียหายต่อระบบนิเวศแบบประเมินค่าไม่ได้ (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2556) เนื่องจากประเทศไทยถือเป็นเหตุการณ์ที่น่าจับตามองเพราะบริเวณที่ได้รับความเสียหายเป็นบริเวณที่สร้างรายได้มหาศาลให้กับภาคการท่องเที่ยว โดยจังหวัดระยองรับรายได้จากการท่องเที่ยวบริเวณเกาะเสม็ดราว 30-40% จากรายได้จากการท่องเที่ยวกว่า 16,000 ล้านบาท (แนวหน้าออนไลน์, 2556) แม้ว่าในวันนี้บริเวณพื้นที่เกาะเสม็ดจะได้รับการประกาศพื้นที่

แล้ว แต่การดูแลจัดการพื้นที่ที่เคยเป็นพื้นที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติยังคงดำเนินการอย่างใกล้ชิด โดยนายสุเมธ สายทอง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-เกาะเสม็ด ได้กล่าวว่า

เมื่อผลการตรวจติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อมของอ่าวพร้าว และทุกอ่าวรอบเกาะเสม็ดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานจนเป็นที่มั่นใจแล้ว กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเห็นสมควรที่จะเปิดพื้นที่หาดอ่าวพร้าว ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการตามปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน เป็นต้นไป เพื่อให้เกาะเสม็ดกลับมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวติดอันดับ 1 ในใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติอีกครั้ง ซึ่งจะกระตุ้นเศรษฐกิจ สร้างรายได้ให้แก่ประเทศ” (ผู้จัดการออนไลน์, 2556ก)

การศึกษาวิจัยเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในครั้งนี้จะเป็นการเน้นย้ำความเชื่อมั่นภายในแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย อีกทั้งการศึกษายังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยและการท่องเที่ยวแห่งชาติ ปีพ.ศ. 2555-2559 ในการส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และแผนพัฒนาจังหวัดระยอง ปี 2558-2561 ที่ต้องการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีอยู่ โดยเน้นในบริเวณเกาะเสม็ดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

1.2 คำถามงานวิจัย

1.2.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองอย่างไร

1.2.2 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง อย่างไร

1.2.3 ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวส่งผลในการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง อีกครั้ง หรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาข้อมูลประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลด้านเพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา

1.3.2 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

1.3.3 เพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อบริการที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

1.3.4 เพื่อศึกษาว่าด้านทัศนคติต่อบริการที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวส่งผลในการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง อีกครั้ง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง สามารถนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการพัฒนาธุรกิจให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว

1.4.2 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวสามารถนำข้อเสนอแนะ ผลการวิจัยไปปรับใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง พื้นที่ที่เคยประสบภัยพิบัติ และพื้นที่ที่ไม่เคยประสบภัยพิบัติ

1.4.3 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทางการท่องเที่ยวสามารถนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณเกาะเสม็ดเพื่อเป็นการปรับปรุงพื้นที่ที่เคยประสบภัยพิบัติและเป็นการปรับใช้ในการวางแผนพัฒนาหรือแก้ไขในอนาคต

1.4.4 ชาวบ้านและชุมชนโดยรอบอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า – หมู่เกาะเสม็ด สามารถนำผลการศึกษาวินิจฉัยไปปรับใช้ในการพัฒนาอาชีพเพื่อให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและเป็นการทำความเข้าใจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความแตกต่างกัน

1.4.5 ผลการศึกษาสามารถนำไปปรับใช้กับพื้นที่ / แหล่งท่องเที่ยวที่มีความคล้ายคลึงกัน

1.5 ขอบเขตการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา: การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง โดยมุ่งประเด็นศึกษาด้านประชากรศาสตร์, ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่: นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา: ทำการศึกษาตั้งแต่เดือนมีนาคม 2557-มกราคม 2558

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ได้อาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ได้แก่

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
 - 2.1.1 กระบวนการตัดสินใจที่จะท่องเที่ยว
 - 2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
 - 2.1.3 การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - 2.2.1 ความหมายของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - 2.2.2 ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - 2.2.3 องค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง
 - 2.3.1 สรุปเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว
 - 2.3.2 ตัวอย่างเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว ดีป วอเตอร์ ฮอไรซัน (Deepwater Horizon)
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555: 2) ได้ให้ความหมายคำว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) ว่าหมายถึง การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้นนักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตเห็นการกระทำนั้น ได้หรือไม่ก็ตาม เพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของ นักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตเห็นได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behavior) เป็นการทำงานของอวัยวะ

ต่าง ๆ ภายในร่างกาย รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยวทำให้สามารถค้นหาทางแก้ไขพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อบริการของนักท่องเที่ยวได้ถูกต้องและสอดคล้องกับความสามารถในการตอบสนองของธุรกิจท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นที่สำคัญจะช่วยให้การพัฒนาตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยวหมายถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอของนักท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินไปภายใต้ผลสะท้อนที่เกิดจากภาวะแวดล้อม ความรู้สึกนึกคิด และความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยวหมายถึงบุคคลที่แสวงหา จัดซื้อ ใช้ประโยชน์ และประเมินสินค้าหรือบริการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะสามารถสนองความต้องการได้ โดยนักท่องเที่ยวมีเงิน ทรัพยากรที่สามารถใช้เพื่อแลกกับความพึงพอใจจากการใช้บริการที่เข้าต้องการคือ เงิน เวลา และความพยายาม (วาสนา อ่องเอี่ยม, 2545 อ้างถึงใน นาราทิพย์ งามตามพงศ์, 2553: 13) กล่าวไว้ว่า “พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นการเลือกตัดสินใจรูปแบบการท่องเที่ยวตามลักษณะต่าง ๆ ของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เพื่อความเหมาะสมและพึงพอใจของนักท่องเที่ยว”

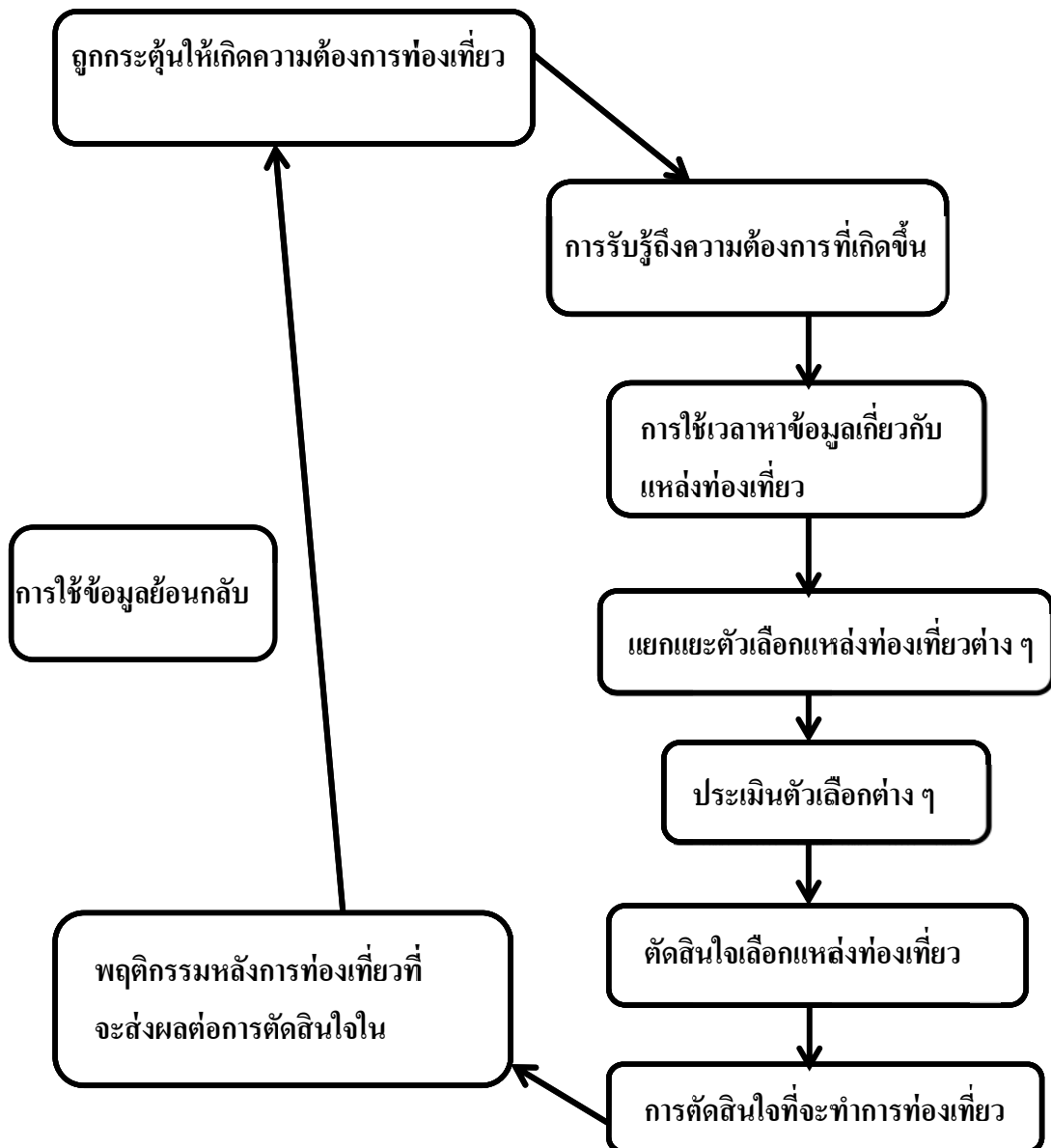
สุกัญญา เจริญศรี (2549: 33 อ้างถึงใน นาราทิพย์ งามตามพงศ์, 2553: 13) กล่าวว่า “พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะแสดงในรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้เป้าหมายของการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ได้รับ ความชื่นชอบของแต่ละบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นต้น” ผู้วิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมตามลักษณะพฤติกรรมของตนเองเพื่อความพึงพอใจในการซื้อสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว โดยจะแสดงออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกันของรูปแบบการท่องเที่ยวและลักษณะพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ

2.1.1 กระบวนการตัดสินใจที่จะท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีลักษณะเป็นกระบวนการเช่นเดียวกับการซื้อผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่น ๆ ขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการตัดสินใจที่จะท่องเที่ยว ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) กระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว
- 2) รับรู้ความต้องการที่เกิดขึ้น
- 3) ระยะเวลาในการใช้หาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว
- 4) แยกแยะตัวเลือกต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว
- 5) ประเมินตัวเลือกต่าง ๆ ที่ได้มีการพิจารณา

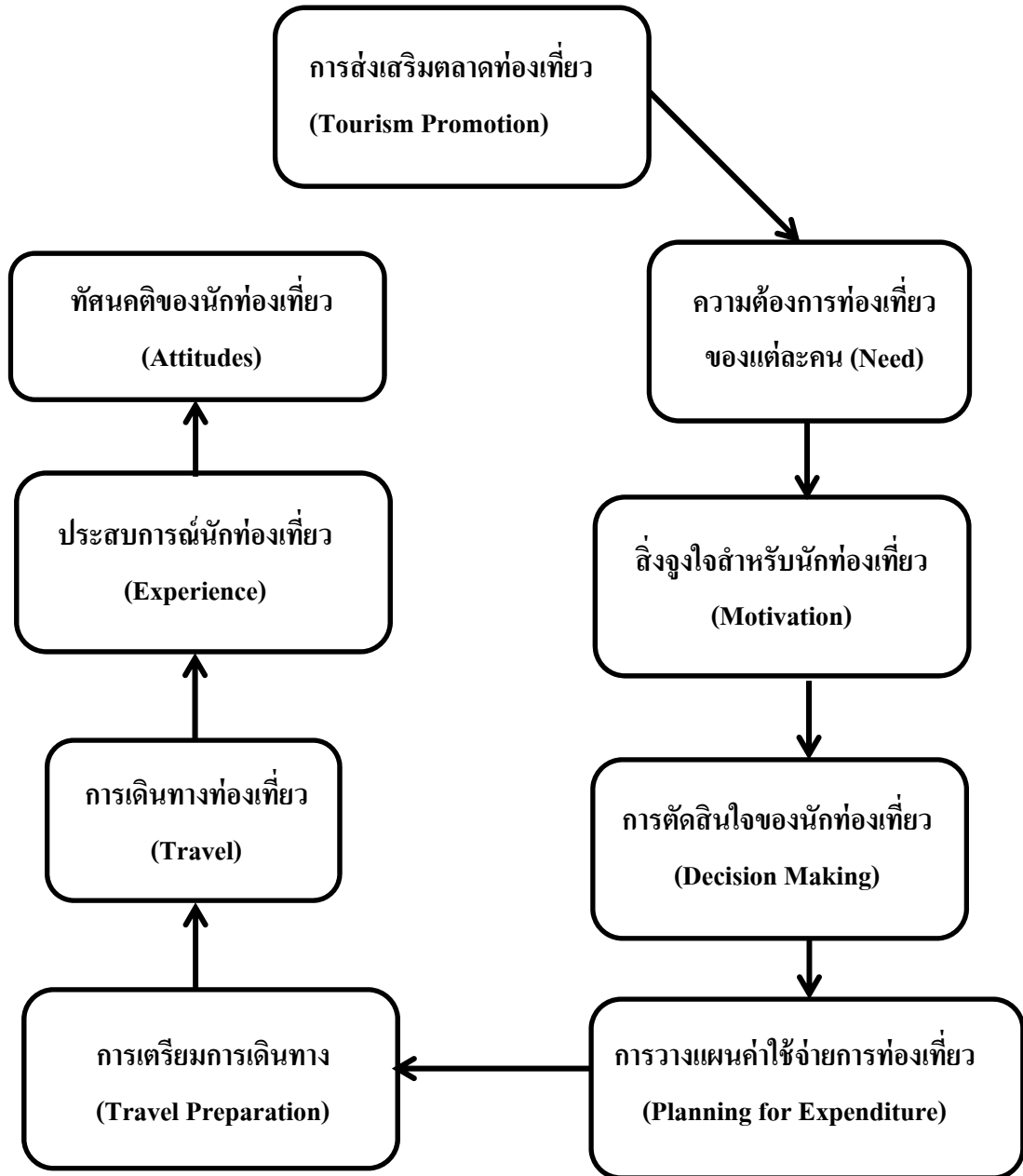
- 6) ตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว
- 7) ตัดสินใจท่องเที่ยว เป็นขั้นการเดินทางและท่องเที่ยว
- 8) พฤติกรรมหลังการท่องเที่ยวที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในอนาคต

ภาพที่ 2.1 กระบวนการตัดสินใจที่จะท่องเที่ยว

แหล่งที่มา: Cooper et al., 2005 อ้างถึงใน เลิศพร ภาระสกุล, 2556: 161.

ซึ่งกระบวนการตัดสินใจที่จะท่องเที่ยวตามภาพ มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวของ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 146)

ภาพที่ 2.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว
แหล่งที่มา: บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548.

ภาพที่ 2.3 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

แหล่งที่มา: Maslow, 1970.

ทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human and Motivation)

1) ความต้องการพื้นฐาน (Physiological Needs) เป็นความต้องการปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย น้ำ เป็นต้น

2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการต่อมาจากความต้องการปัจจัยพื้นฐาน โดยมีความต้องการที่จะได้รับ ความมั่นคงและความปลอดภัยในการดำรงชีวิต การทำงาน

3) ความต้องการทางสังคม (Social Needs) ความต้องการในเชิงสังคม ความต้องการมีความสัมพันธ์ มีการผูกสัมพันธ์กับ เพื่อนในสังคม ความต้องการการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

4) ความต้องการชื่อเสียง (Esteem Needs) ความต้องการให้ผู้อื่น ยกย่อง สรรเสริญ เป็นความต้องการที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองในสังคม

5) ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) ความต้องการระดับสูงสุด ในระดับนี้บุคคลจะพยายามหาเป้าหมายในการประสบความสำเร็จในชีวิตและหาหนทางในการไปสู่เป้าหมาย เพื่อความสำเร็จสูงสุด โดยในขั้นนี้บุคคลจะแสดงศักยภาพ ทักษะของตนเองในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนใช้ความคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพื่อความสำเร็จ

จากการศึกษาทฤษฎีพบว่าลำดับความต้องการจะเริ่มจากการต้องการปัจจัยพื้นฐานเบื้องต้นในการดำรงชีวิต จากนั้นจะเพิ่มความต้องการสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จากการเอาชีวิตตัวเองรอดแล้วจะมีความต้องการสังคม การได้ยอมรับจากสังคมภายนอก ตลอดจนระดับสูงสุดคือการประสบความสำเร็จในชีวิต ด้วยศักยภาพและทักษะของตนเอง

2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

เลิศพร ภาระสกุล (2556: 110-112) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้ความแตกต่างด้านความต้องการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ ไว้ดังนี้

- 1) สภาพภูมิอากาศ
- 2) สภาพทางภูมิศาสตร์
- 3) ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- 4) ภาษา
- 5) ระบบการคมนาคมขนส่ง
- 6) ความเจริญทางเศรษฐกิจ
- 7) ภูมิทัศน์
- 8) นโยบายของรัฐบาลในด้านการท่องเที่ยว
- 9) ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555: 70-89) สามารถแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

(1) ความจำเป็น (Needs) การจูงใจและแรงจูงใจจะทำให้นักท่องเที่ยวทราบความจำเป็นของตนเอง

(2) ความต้องการ (Wants) แรงจูงใจจะทำให้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวแสดงพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไปตามระดับความต้องการ

(3) การจูงใจ (Motivation) แรงกระตุ้นเป็นตัวช่วยให้เกิดการจูงใจในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว

2) ปัจจัยเรื่องการรับรู้ (Perception) กระบวนการรับรู้และเข้าใจของนักท่องเที่ยว

(1) การเปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร

(2) การตั้งใจรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร

(3) ความเข้าใจในข้อมูลที่ได้เลือกสรร

(4) การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้เลือกสรร

3) ปัจจัยเรื่องการเรียนรู้ (Learning) เกิดจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของนักท่องเที่ยวทำให้เกิดการเรียนรู้

4) ปัจจัยเรื่องบุคลิกภาพ (Personality) ลักษณะที่แตกต่างของบุคลิกภาพมี 3 ประการคือ

(1) บุคลิกภาพที่มีความสมดุลระหว่างความต้องการของตนเองและโลกภายนอก

(2) บุคลิกภาพส่วนที่แสดงออก

(3) บุคลิกภาพที่เป็นมาตรฐานจริยธรรมของตน

5) ปัจจัยเรื่องรูปแบบการดำรงชีวิต (Life Style)

6) ปัจจัยเรื่องแนวความคิดเกี่ยวกับตนเอง

(1) แนวคิดของตนเองในอุดมคติ

(2) แนวคิดของตนเองที่คิดว่าบุคคลอื่นมองตนเองอย่างแท้จริง

7) ปัจจัยทัศนคติ (Attitudes)

8) ปัจจัยด้านความเคร่งเครียดจากการทำงาน (Serious of work Factor)

9) ปัจจัยด้านรายได้ (Income Factor)

10) ปัจจัยทางเวลา สถานะและสุขภาพ (Factor of Timing, Situation and Healthy)

11) ปัจจัยเกี่ยวกับวงจรชีวิตครอบครัว (Family Life Cycle)

12) ปัจจัยทางครอบครัว (The Family)

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดินทางของนักท่องเที่ยว สรุปได้

4 ปัจจัย คือ

1) ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

นักท่องเที่ยวจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปตามแต่วัฒนธรรมที่ตนเองยึดถือ ปฏิบัติสืบต่อกันมา

2) ปัจจัยด้านสังคม

อิทธิพลจากปัจจัยทางสังคม รวมถึงกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาททางสังคมและสถานะ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อพฤติกรรมความต้องการเดินทางของนักท่องเที่ยว

3) ปัจจัยด้านจิตวิทยา

4) ปัจจัยในการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ประกอบด้วย 5 ปัจจัยคือ

1) ปัจจัยทางประชากรศาสตร์

2) ปัจจัยทางเทคโนโลยี

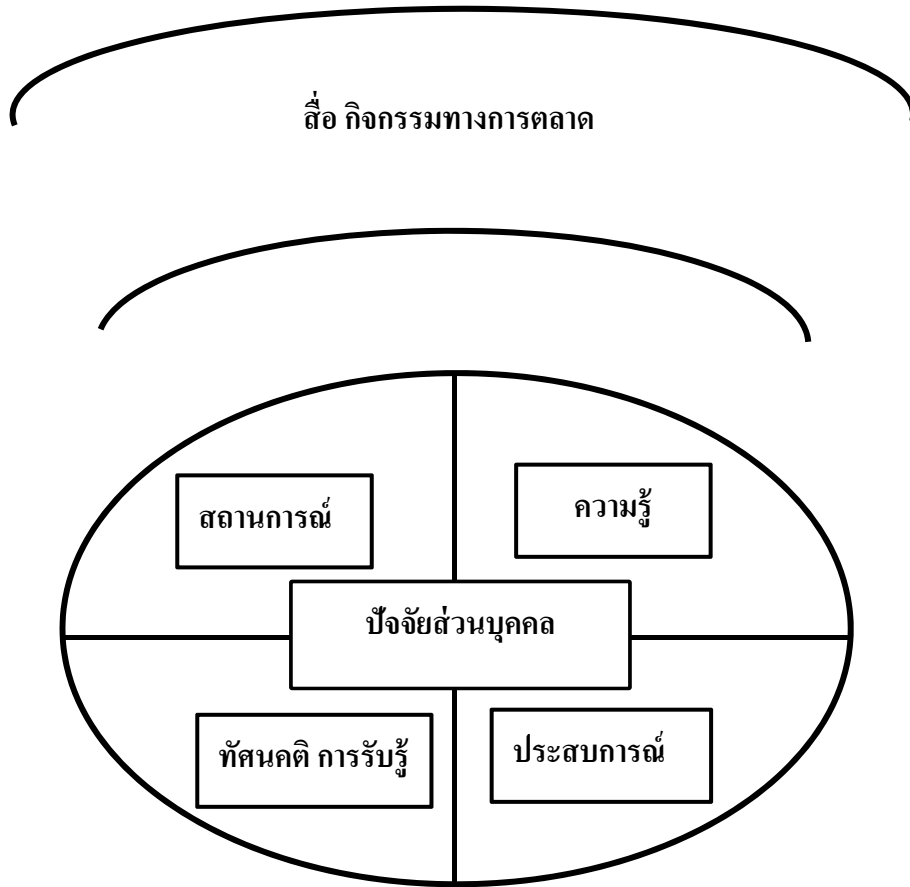
3) ปัจจัยทางการเมือง

4) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

5) ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม

ซึ่งมีความสอดคล้องกับ (ศุภลักษณ์ อัครางกูร, 2547: 62-68) ที่กล่าวว่าปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยวนั้นประกอบด้วย ปัจจัยบุคคล ได้แก่ สุขภาพ รายได้ สถานการณ์ ทักษะคิดและการรับรู้และประสบการณ์ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม กิจกรรมทางการตลาด สื่อ และเทคโนโลยี

ปัจจัยภายนอก

ภาพที่ 2.4 ปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว

วลัยพร ธีวตระกูลไพบุลย์ (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคต ไว้ในงานวิจัยเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของทั้งสามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวว่า ประกอบด้วย 1) ปัจจัยทางสังคม 2) ปัจจัยทางเทคโนโลยี 3) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ 4) ปัจจัยทางชีววิทยา และ 5) ปัจจัยทางการเมือง

ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนี้สามารถคาดการณ์ถึงแนวโน้มพฤติกรรมในอนาคตของนักท่องเที่ยวได้ว่า จะมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไป 5 ด้านคือ

1) การซื้อสินค้า นักท่องเที่ยวจะมีความต้องการซื้อสินค้าที่มากขึ้นและต้องการสินค้าน่าเชื่อถือและคุณภาพที่ดีขึ้น

2) ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจะหันมาใช้การท่องเที่ยวเป็นการพักผ่อนหลักและมีการท่องเที่ยวแบบเยี่ยมเยือน พบปะ ครอบครัวยุติมิตรมากขึ้น

3) ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างจากเดิม เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่เคยประสบภัยพิบัติ เพื่อเป็นการท่องเที่ยวระลึกถึงคนที่เคยเดินทางท่องเที่ยวด้วยกัน

4) ความต้องการบริการพิเศษความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่มากขึ้นกว่าเดิม หรือ จากสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานทั่วไปที่มีให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว

5) ความคาดหวัง

2.1.3 การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

Cohen (1979 อ้างถึงใน บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555: 61-62) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ 5 แบบ คือ

1) นักท่องเที่ยวแบบนันทนาการ (Recreation Tourist) เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้นความสำคัญในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการหรือการพักผ่อนทางร่างกาย

2) นักท่องเที่ยวแบบปลีกตัวหาความเพลิดเพลิน (Diversionary Tourist) เป็นนักท่องเที่ยวที่พยายามหาแนวทางเพื่อลืมความจำเจในชีวิตประจำวัน

3) นักท่องเที่ยวแบบมุ่งหาประสบการณ์ (Experiential Tourist) เป็นนักท่องเที่ยวที่ต้องการความแท้จริงของแหล่งท่องเที่ยวเป็นประสบการณ์

4) นักท่องเที่ยวแบบชอบทดลอง (Experimental Tourist) เป็นนักท่องเที่ยวปรับตัวและพูดคุยกับคนในท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้จนเกิดความเข้าใจคนในท้องถิ่นนั้น ๆ

5) นักท่องเที่ยวแบบใช้ชีวิตเหมือนคนท้องถิ่น (Existential Tourist) เป็นนักท่องเที่ยวที่มักจะใช้เวลาท่องเที่ยวยาวนานเพื่อการฝังตัวและซึมซับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวและท้องถิ่น

Swarbrooke and Horner (1999 อ้างถึงใน บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555: 62-63) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ 7 แบบคือ

1) นักท่องเที่ยวแบบหลงใหลทะเล (Active Sea Lover)

2) นักท่องเที่ยวแบบชอบผูกมิตร (Contact-minded Holiday)

3) นักท่องเที่ยวแบบชอบชมธรรมชาติ (Nature Viewers)

4) นักท่องเที่ยวแบบแสวงหาการพักผ่อน (Rest-Seekers)

5) นักท่องเที่ยวแบบนักค้นหา (Discovers)

- 6) นักท่องเที่ยวแบบเดินทางพร้อมครอบครัว (Family-orientated)
- 7) นักท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม (Traditionalists)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2.2.1 ความหมายของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry) หมายถึงธุรกิจท่องเที่ยวขนาดใหญ่ที่ต้องอาศัยแรงงานและการลงทุนสูงใช้เทคนิควิชาการเฉพาะ มีการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การควบคุม (Controlling) และการตลาด (Marketing) และครอบคลุมธุรกิจหลายประเภททั้งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงและโดยอ้อม (นิศา ชัชกุล, 2550: 7)

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้ความหมายว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การประกอบกิจกรรมด้วยการนำปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาผลิตบริการอย่างใดอย่างหนึ่งด้านการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสะดวกสบายหรือความพึงพอใจ และขายบริการด้านการท่องเที่ยวนั้นให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้เยี่ยมชมจากต่างประเทศ ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะผลิตทั้งสินค้าและบริการผสมกัน แต่ส่วนใหญ่จะผลิตบริการที่ไม่มีตัวตนมากกว่า โดยจะปรากฏให้เห็นในลักษณะของคุณค่าทางจิตใจที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ เช่น ความพึงพอใจ ความสุข ความไม่ประทับใจ เป็นต้น

วินิจ วีรยางกุล (2532: 3 อ้างถึงใน ศรีอยุธยา วารุณวิทย์, 2551: 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความหลากหลาย ทั้งเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม อาทิ ธุรกิจด้านโรงแรมและที่พัก ธุรกิจด้านอาหารภัตตาคาร ส่วนโดยอ้อม อาทิ สินค้าทางการเกษตร สินค้าหัตถกรรม อุตสาหกรรม ที่นำมาเป็นสินค้าและวัตถุดิบในธุรกิจหลัก เป็นต้น

2.2.2 ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถสรุปออกมาได้ดังนี้ (นิศา ชัชกุล, 2550: 54-62) แบ่งความสำคัญออกเป็นบทบาทและความสำคัญ 3 ด้าน

- 1) บทบาทและความสำคัญที่มีต่อเศรษฐกิจ
 - (1) ก่อให้เกิดรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น
 - (2) ทำให้มีอัตราการจ้างงานที่มากขึ้น เป็นการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น
 - (3) กระตุ้นการผลิต
 - (4) ไม่สิ้นเปลืองวัตถุดิบในการผลิต

- (5) สร้างความเจริญไปสู่ชุมชน ภูมิภาค ต่าง ๆ ภายในประเทศ
- 2) บทบาทและความสำคัญต่อสังคมและวัฒนธรรม
 - (1) สร้างความสัมพันธ์ ระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของท้องถิ่น
 - (2) สภาพแวดล้อมท้องถิ่นดีขึ้น
 - (3) ขจัดปัญหาความแบ่งแยก
 - (4) ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการผลิตสินค้าทางการท่องเที่ยว
 - (5) ส่งเสริมให้เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของชาติ
- 3) บทบาทและความสำคัญที่มีต่อการเมือง
 - (1) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
 - (2) สันติภาพในระดับนานาชาติ

โดยมีความสอดคล้องกับ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 27-31) ที่ได้สรุปความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ 2 ด้านคือ

- 1) ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ
 - (1) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศ
 - (2) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยลดปัญหาการขาดดุลชำระเงินระหว่างประเทศ
 - (3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงาน
 - (4) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดการกระจายรายได้
 - (5) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างเศรษฐกิจของท้องถิ่น
 - (6) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดการกระตุ้นการผลิต
- 2) ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อสังคมและการเมือง
 - (1) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น
 - (2) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยสร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่น
 - (3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
 - (4) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา
 - (5) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยลดปัญหาการอพยพเข้าไปแออัดในเมือง

(6) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นนำทรัพยากรที่ไร้ค่า มาประดิษฐ์เป็นของที่ระลึกจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว

(7) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวช่วยป้องกันการแทรกซึมบ่อนทำลายจากฝ่ายตรงข้าม

(8) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวช่วยสร้างสันติภาพและความสามัคคี

จากความสำคัญข้างต้น จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในทุก ๆ ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและการเมือง เป็นการเพิ่มมูลค่าทั้งด้านเศรษฐกิจ ให้เพิ่มสูงขึ้น ทั้งจำนวนการจ้างงาน รายได้ ด้านสังคมและวัฒนธรรมนั้น ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาให้เกิดความยั่งยืน และด้านการเมืองจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือสัมพันธ์ และพัฒนาไปเป็น สันติภาพสากลต่อไป

2.2.3 องค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ชนกฤต สังข์เฉย (2550: 49-52) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวว่ามี 2 องค์ประกอบหลัก คือ

1) องค์ประกอบหลักของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(1) นักท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพราะทำให้เกิดอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว

(2) ทรัพยากรท่องเที่ยว ประกอบไปด้วยสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นหมายรวมไปถึงวิถีวัฒนธรรมของคนในแต่ละท้องถิ่น

2) องค์ประกอบสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(1) ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ข่าวสารและข้อมูลจะเปรียบกับการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว

(2) ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในการเข้าเมือง ความปลอดภัย ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจ และการอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งที่น่าประทับใจในก้าวแรกของการเข้าเมืองนั้น ๆ

(3) โครงสร้างพื้นฐาน

(4) การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 38-194) ได้ให้ความเห็นว่าองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามคำจำกัดความของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่สำคัญมีอยู่ 4 องค์ประกอบคือ

1) ทรัพยากรท่องเที่ยว

- (1) ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ
- (2) ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์
- (3) ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม

นอกจากด้านแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ทรัพยากรที่สำคัญด้านทรัพยากร ได้แก่ การคมนาคมขนส่งสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทการเข้าออกเมือง โครงสร้างพื้นฐาน ประเภทความปลอดภัย

- 2) การตลาดท่องเที่ยว
- 3) นักท่องเที่ยว
- 4) ธุรกิจท่องเที่ยว
 - (1) ธุรกิจขนส่ง
 - (2) ธุรกิจที่พัก
 - (3) ธุรกิจอาหารและบันเทิง
 - (4) ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
 - (5) ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่หลากหลาย (ทวิศักดิ์ ทิพยมหิษฐ์, 2544: 18-19 อ้างถึงใน เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต, 2546) แต่มีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 4 ประการ

- 1) สิ่งดึงดูดใจ (Attractions) ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์และการให้ความบันเทิง
- 2) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ได้แก่ ที่พัก ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สถานบริการและปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- 3) การขนส่ง (Transportation)
- 4) การต้อนรับ (Hospitality)

นิสา ชัชกุล (2550: 89-94) ปัจจัยองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีประกอบด้วยกันหลายส่วน คือ

- 1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ประเภทธรรมชาติ ประเภทประวัติศาสตร์โบราณวัตถุสถานและศาสนา ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม และประเภทสิ่งเลียนแบบธรรมชาติหรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น
- 2) การคมนาคมขนส่ง มี 3 ทางคือ ทางบก ทางเรือ ทางอากาศ
- 3) ที่พักแรม มีทั้งโรงแรมและที่พักประเภทอื่น ๆ เช่น หอพัก ที่ตั้งแคมป์ บ้านพักผ่อน เป็นต้น
- 4) ร้านอาหารและภัตตาคาร

- 5) บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ได้แก่
 - (1) ผู้ประกอบธุรกิจการจ้ดนำเที่ยว (Tour Operator)
 - (2) ตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยว (Travel Agency)
- 6) ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง
- 7) ความปลอดภัย
- 8) การอำนวยความสะดวกในการเข้าออกเมืองเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และเพื่อประโยชน์ของประเทศ
- 9) จัดบริการอื่น ๆ สำหรับนักท่องเที่ยว
- 10) การเผยแพร่โฆษณา

โดยปัจจัยองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของนิศา ชัชกุล (2550) นั้นมีความสอดคล้องกับ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กองวิชาการและฝึกอบรม, ม.ป.ป.) ที่ได้ระบุองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้ 2 ด้านหลัก คือ ปัจจัยภายใน และ ปัจจัยภายนอก และสอดคล้องกับ (ยุพดี เสตพรรณ, 2539: 226 อ้างถึงใน ฤทัยรัตน์ รุ่งสว่าง, 2551) ที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเลือกซื้อบริการทางการท่องเที่ยวไว้ 11 ประการ ดังต่อไปนี้

- 1) ปัจจัยภายใน
 - (1) ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว
 - (2) ความปลอดภัย
 - (3) โครงสร้างพื้นฐาน
 - (4) สิ่งอำนวยความสะดวก
 - (5) สินค้าของที่ระลึก
 - (7) การโฆษณาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
 - (8) ภาพลักษณ์
- 2) ปัจจัยภายนอก
 - (1) สภาพเศรษฐกิจและการเมืองของโลก
 - (2) ความนิยมในการท่องเที่ยว
 - (3) การขยายเส้นทางคมนาคม
 - (4) การแลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเลือกซื้อบริการทางการท่องเที่ยว (ยุพดี เสตพรรณ, 2539: 226 อ้างถึงใน ฤทัยรัตน์ รุ่งสว่าง, 2551)

- 1) แหล่งท่องเที่ยว หรือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว

- 2) การคมนาคมทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ
- 3) พิธีการเข้าเมืองและบริการข่าวสาร
- 4) ที่พัก
- 5) ร้านอาหาร
- 6) บริการนำเที่ยว
- 7) สินค้าของที่ระลึก
- 8) ปลอดภัย
- 9) ความสงบเรียบร้อยของประเทศ
- 10) ความเป็นมิตรไมตรีของเจ้าของท้องถิ่น
- 11) การโฆษณาเผยแพร่

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

2.3.1 สรุปเหตุการณ์เกี่ยวกับน้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

1) วันเสาร์ที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 เวลาประมาณ 06.50 ท่อรับน้ำมันดิบของบริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล ในเครือ ปตท. บริเวณทุ่นรับน้ำมันเกิดการรั่วไหลส่งผลให้น้ำมันดิบประมาณ 50 ตันรั่วไหลลงสู่ทะเลทางชายฝั่งท่าเรือมาตาพุด จังหวัดระยอง ซึ่งน้ำมันมีทิศทางรั่วไหลขยายวงกว้างไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 20 กิโลเมตร (พีทีที, 2556)

2) ทับเรือภาคที่ 1 กรมเจ้าท่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมควบคุมมลพิษ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงบริษัทพีทีที โกลบอล เคมิคอล ได้มีการประสานงานขอคำแนะนำจากหน่วยงานบริหารจัดการน้ำมันสากล ณ ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งได้รับการแนะนำให้มีการใช้สารเคมีฟันทึ่คราบน้ำมัน เพื่อเป็นการสลายน้ำมัน

3) ในเช้าวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 (วันที่สามของเหตุการณ์) น้ำมันดิบที่รั่วไหลถูกพัดพามาขึ้นชายหาดอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด ระยะทางมากกว่า 1 กิโลเมตร สร้างความเสียหายให้กับชายหาดฝั่งตะวันตกของเกาะเสม็ดเป็นอย่างมาก ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองได้ทำการประกาศให้เกาะเสม็ดเป็นพื้นที่ประสบภัยพิบัติทางทะเล เพื่อทำการวิเคราะห์น้ำทะเลและตัวอย่างสัตว์น้ำต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

4) นายวิเชษฐ เกษมทองศรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับรองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และผู้เชี่ยวชาญบริษัท

ออยล์ สปีด เรสปอนส์ จำกัด ปรึกษาหารือและทำการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 โซน คือ พื้นที่เร่งด่วน พื้นที่จัดคราบทั่วไปและพื้นที่ฟื้นฟู

5) วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 ประธานกรรมการ พีทีที โกลบอล เคมิคอล ได้ประชุมรับฟังสรุปเหตุการณ์และให้นโยบายว่าด้วยเรื่องการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม ปะการัง โขดหิน ริมหาด พร้อมทั้งหน่วยเฝ้าระวัง

6) 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 ยังคงมีทีมปฏิบัติการและอาสาสมัครร่วมกันเก็บคราบน้ำมันในทะเล ในวันที่คราบน้ำมันบริเวณอ่าวพร้าวลดลงอย่างเห็นได้ชัด สภาพทั่วไปดีขึ้น

2.3.2 สรุปสถิติการเกิดน้ำมันรั่วในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2555

ตารางที่ 2.1 ตารางสรุปสถิติการเกิดน้ำมันรั่วในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2555

วัน/เดือน/ปี	ชนิดน้ำมัน	ปริมาณ	สถานที่เกิดเหตุ	สาเหตุ
25 ตุลาคม 2550	น้ำมันดีเซล	9,000 ลิตร	บริเวณคลองชะเมา จ.นครศรีธรรมราช	รถบรรทุกน้ำมัน ของบริษัทบางชัน ปีโตรเลียม เกิด อุบัติเหตุ (ตะแคง) น้ำมันรั่วไหลลง คลองชะเมา
9 ธันวาคม 2550	น้ำมันใช้การ ในเรือ ได้แก่ น้ำมันดีเซล และน้ำมันเตา	ประมาณ 20,000 ลิตร	ฝั่งตะวันออกห่าง จากชายฝั่งอำเภอ สทิงพระ จ.สงขลา ประมาณ 6 ไมล์ ทะเล	เรือบรรทุกแก๊ส ของบริษัทเวิร์ด ไวด์ ทรานสปอร์ต จำกัด อับปาง
25 กรกฎาคม 2550	คราบน้ำมันสี ดำ	ไม่ทราบ	บริเวณชายหาดบาง แสน จ.ชลบุรี	ไม่ทราบ
12 กันยายน 2551	น้ำมันเตา	ประมาณ 2,000 ลิตร	บริเวณโรงไฟฟ้า บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา	รั่วไหลจากท่อที่ใช้ ส่งน้ำมันเตาเข้า เครื่องผลิต

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	ชนิดน้ำมัน	ปริมาณ	สถานที่เกิดเหตุ	สาเหตุ
24 สิงหาคม 2552	ดีเซล	7,000 ลิตร	ทะเลในเขตจังหวัดพังงา	เรือลำเลียงท่อนซุงจมทำให้มีน้ำมันใช้การในเรือ (น้ำมันดีเซล) รั่วไหลลงสู่ทะเล
27 กรกฎาคม 2553	น้ำมันเตา	ไม่ทราบ (ปนเปื้อนกับขยะบนชายหาดและปนเปื้อนบนหาดหิน)	บริเวณชายหาด “บ้านพักเรือนน้ำ” ของโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา สภากาชาดไทย อ. ศรีราชา จ.ชลบุรี	ไม่ทราบ
4 กันยายน 2553	ดีเซล (B5)	ประมาณ 40,000 ลิตร	ห่างจากเกาะราชาใหญ่ทางด้านตะวันออกประมาณ 4 ไมล์ทะเล จ.ภูเก็ต	เรือบรรทุกน้ำมันชื่อ ส.โชคถาวร 6 จม เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเลวร้าย และมีคลื่นลมแรง
4 มิถุนายน 2554	สารเคมี NAF (ลักษณะเงา)	108 บาร์เรล	บริเวณแท่นขุดเจาะสำรวจ BEWS ของบริษัท Chevron Thailand	รั่วไหลจากเรือชื่อ T-10
2 สิงหาคม 2554	คราบน้ำมันสีดำและสีรุ้ง	79 ตัน	บริเวณหน้าท่าเทียบเรือเคอร์รี่ สยามซีพอร์ต ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี	รั่วไหลจากเรือบรรทุกเหล็กสัญชาติปานามาชื่อ Unison Vigor โดนกับเรือชื่อ Ocean Flavor

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	ชนิดน้ำมัน	ปริมาณ	สถานที่เกิดเหตุ	สาเหตุ
1 มกราคม 2555	น้ำมันเตา	ไม่ทราบ	บริเวณหน้าท่าเทียบ เรือเคอร์รี่ สยามซี พอร์ต ต.ทุ่งขลา อ. ศรีราชา จ.ชลบุรี	จากการรั่วไหลเมื่อ วันที่ 2 สิงหาคม 2554 ใช้พุนักก น้ำมันล่อมเรือที่จม อยู่ไว้เพื่อจำกัดการ เคลื่อนตัวของคราบ น้ำมันที่ยังคงค้าง ในเรือ
18 ตุลาคม 2555	น้ำมันเตา	40 ลิตร	บริเวณอู่เรือ LPN ในแม่น้ำเจ้าพระยา	ท่อสูบล้างน้ำมัน บริเวณคาดฟ้าของ เรือสินค้าชื่อ AROWANA MADRID สัญชาติ มาเลเซีย ชำรุค

2.3.3 ตัวอย่างเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วครั้งประวัติศาสตร์ คือ ดีป วอเตอร์ ฮอไรซัน (Deepwater Horizon)

กลางเดือนเมษายน 2553 แท่นขุดเจาะน้ำมันของบริษัทบริติช ปิโตรเลียม หรือ บีพี(BP) เกิดการลุกไหม้และระเบิดของแท่นขุดเจาะน้ำมันบริเวณกลางอ่าวเม็กซิโก น้ำมันดิบประมาณ 4.9 ล้านบาร์เรล รั่วไหลสู่ทะเลนานถึง 3 เดือน ต้องใช้เวลาถึง 5 เดือนในการปิดตายบ่อน้ำมันอย่างถาวร เกิดผลกระทบต่ออย่างรุนแรงให้หลายรัฐของสหรัฐอเมริกา อย่าง รัฐลุยเซียนา มิสซิสซิปปี และอะลาบามา นักวิจัยตรวจพบชั้นตะกอนน้ำมันมากมายนับล้านตัน และที่น่าตกใจกว่านั้นคือการตายของสัตว์ทะเลกว่า 400 ชนิด เช่น เต่าตนุ เต่าหัวค้อน เต่ามะเฟือง ที่เป็นสัตว์ที่กำลังใกล้สูญพันธุ์ และข้อมูลจากดาวเทียมของ European Space Agency ได้พบว่าใน 6 เดือนที่มีการรั่วไหลนั้น ลูกปลาถูกน้ำครึบน้ำเงินตายเพราะน้ำมัน 20% ถือเป็นสัตว์ที่มีจำนวนลดลงในช่วง 30 ปีที่ผ่านมาเกินกว่า 80% ในบริเวณชายฝั่งลุยเซียนามีการพบระดับสารเคมีในน้ำเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนต้องมีการประกาศว่าเป็นน้ำมันที่มีน้ำมันรั่วปนเปื้อนด้วยสารก่อมะเร็ง เหตุการณ์เลวร้ายกว่านั้นเมื่อ 6 เดือนหลังเหตุการณ์

พบว่าแนวโน้มยาวไปถึงบึงน้ำบนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำมิสซิสซิปปี ซึ่งเป็นที่อยู่ของห่านและเป็ด อพยพกว่าแสนตัวในช่วงฤดูหนาว อุตสาหกรรมประมงถูกกระทบอย่างหนักเมื่อ 1 ใน 3 ของอ่าว เม็กซิโกถูกปิดและห้ามทำการประมง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นั้นก็เสียหายไม่แพ้กัน เมื่อนักท่องเที่ยวยกเลิกการเดินทางท่องเที่ยว แม้ว่าจะมีการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว แต่ก็ทำให้รายได้ลดลงต่ำกว่าปีก่อนมากบีบีต้องเสียเงินมหาศาลในการหยุดการรั่วไหล ขจัดคราบน้ำมัน การให้เงินช่วยเหลือทั้ง 3 รัฐและชดเชยค่าเสียหายอย่างมหาศาลกับอุบัติเหตุของบริษัทในครั้งนี้ (พิสุทธิ์ เพ็ชรมนกุล, 2557: 25-27)

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนผลงานวิจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาวิจัย ในส่วนแรกคือ 1) การศึกษาความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อหาความสัมพันธ์กับด้านพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวซึ่งผลงานวิจัยของ (นาราทิพย์ งามตามพงศ์, 2553) ได้ตั้งสมมุติฐานสอดคล้องกับสมมุติฐานของผู้วิจัยคือ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยมีความคล้ายกับผลการศึกษาของ (เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต, 2546) ที่แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และจำนวนครั้งในการเดินทางแตกต่างกัน จากนั้นผู้วิจัยทำการทบทวนผลการวิจัยส่วนที่ 2) คือการศึกษาความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับทัศนคติด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว โดยผลการศึกษาของ (ลลิตา สุขมาก, 2554) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ โดย (ลลิตา สุขมาก, 2554) ได้แบ่งแรงจูงใจไว้ 5 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นอันดับที่ 1 ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการบริการ และด้านจุดมุ่งหมายในการท่องเที่ยว ตามลำดับ นอกจากนี้ผลการศึกษาของ (เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต, 2546) แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้านอายุ การศึกษา รายได้และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติที่แตกต่างกัน อีกทั้งผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านความพึงพอใจของ (นาราทิพย์ งามตามพงศ์, 2553) พบว่าอายุและอาชีพที่แตกต่างกันส่งผลต่อความพึงพอใจที่แตกต่างกัน การตั้งสมมุติฐานของการศึกษาวิจัยของผู้วิจัยจึงได้ตั้งให้มีความสอดคล้องกับผลการ

ศึกษาวิจัยที่ผ่านมา และในส่วนของทัศนคติด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ทบทวนผลการศึกษาวิจัยของ (อติถิรัตน์ จันทร์แสงทอง, 2548) ที่ได้ทำการศึกษายปัจจัยกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง โดยได้แบ่งปัจจัยเป็น 2 ด้าน คือ ปัจจัยพื้นฐาน ประกอบด้วย แรงจูงใจและปัจจัยการรับสาร ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน ผลการศึกษพบว่า ปัจจัยแรงจูงใจทั้งกายภาพและจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และปัจจัยการรับสารด้านแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านจำนวนวันที่มาท่องเที่ยว นอกจากนี้ผลการศึกษาทัศนคติปัญหาการท่องเที่ยวของ (เนตรทิพย์ สิทธิเชนทร์, 2552) แสดงให้เห็นว่าทัศนคติด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ทุกด้านอยู่ในระดับความพึงพอใจมากกว่าที่คาดหวังไว้ว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยวและคาดหวังที่จะมาอีก

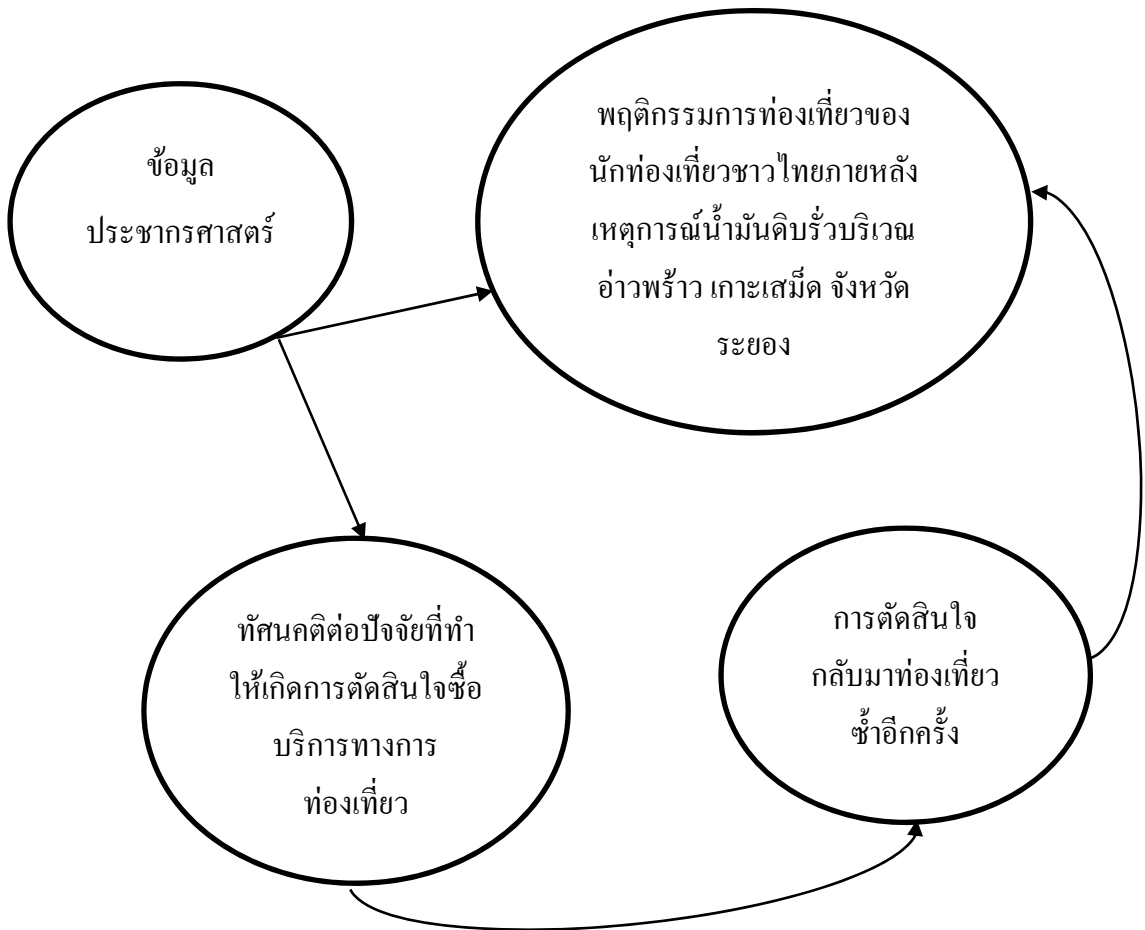
จากการศึกษาทบทวนผลงานวิจัยทั้งหมด ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวโดยให้มีความเหมาะสมกับบริบทและประเด็นปัญหาของการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ได้ดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์
- 2) ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) ปัจจัยด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

บทที่ 3

กรอบแนวคิดและวิธีการวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 สมมติฐานการวิจัย

3.2.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

3.2.2 ข้อมูลประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกัน

3.2.3 ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย

3.3 นิยามเชิงปฏิบัติการ

นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง ผู้เดินทางมาท่องเที่ยวแบบพักค้างคืนบริเวณเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันรั่วบริเวณอ่าวพร้าว หมายถึง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ 27 กรกฎาคม 2556 บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงการกระทำโดยเจตนาของผู้เดินทางมาท่องเที่ยวโดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอื่น ๆ

3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางท่องเที่ยวแบบพักค้างคืนบริเวณเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึง เดือนธันวาคม 2557

กลุ่มตัวอย่างใช้การคำนวณตามวิธีการใช้งานจากโปรแกรม G*Power 3.1 (Faul, Erdfelder, Lang and Buchner, 2009) เลือกสถิติวิเคราะห์ประเภท T-tests Independent Samples โดยกำหนดค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) ตามตารางขนาดค่าอิทธิพล 3 ระดับ จำแนกตามประเภทของค่าขนาดอิทธิพล 4 ประเภท (Cohen, 1977 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) เท่ากับ 0.50 ซึ่งเป็นขนาดอิทธิพลสำหรับการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กำหนดค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนในการทดสอบและอำนาจการทดสอบเท่ากับ 0.5 และ 0.95 ตามลำดับ อ่านผลการ

วิเคราะห์จากโปรแกรมได้เท่ากับ 176 ซึ่งจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยเพิ่มสำรวจตัวอย่างอีก 41.33% หรือเท่ากับ 124 คน รวมเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เลือกการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) เป็นการแบ่งกลุ่มพื้นที่เป็นกลุ่มย่อย ๆ มีจำนวนทั้งหมด 16 กลุ่มย่อย (ตามจำนวนอำเภอที่มีการท่องเที่ยวตามคู่มือการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) แล้วเลือกใช้วิธีการเลือกตัวอย่างกลุ่มแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากแบบระบุตัวเลขซึ่งจับฉลากขึ้นมาโดยไม่ใส่คืน ซึ่งระบุจำนวนกลุ่มย่อยเป็นร้อยละ 80 ของพื้นที่ จะเท่ากับจำนวนกลุ่มย่อยทั้งหมด 13 กลุ่มย่อย จากนั้นนำมาคำนวณหาจำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ยที่เท่ากันในแต่ละอำรมีจำนวนเฉลี่ยอำเภอละ 24 คน รวมทั้งหมด 13 อำเภอ จะเท่ากับกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 312 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ผู้วิจัยคาดการณ์ไว้สำหรับความผิดพลาดของข้อมูล

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ ระดับการศึกษา โดยมีข้อคำถามแบบเติมในด้านอายุ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ข้อคำถามเป็นปลายปิดให้เลือกตอบ ข้อคำถามแบบเติมคำตอบจำนวน 1 ข้อและข้อคำถามแบบเลือกตอบ 7 ระดับจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ทศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง การสร้างข้อคำถามแบบสเกลทัศนคติ (Likert Scale) 7 ระดับการตัดสินใจ โดยมีการกำหนดสเกลตั้งแต่ 1-7 เพื่อความสะดวกในการเลือกตอบ ซึ่งในตอนี่ 2 จะมีข้อคำถาม 2 ข้อเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามระดับการตัดสินใจ 7 ระดับ ดังนี้

ระดับการตัดสินใจ	คะแนน
ฟังพอใจมากที่สุด	7
ฟังพอใจมาก	6
ค่อนข้างฟังพอใจ	5
เฉย ๆ	4
ไม่ค่อยฟังพอใจ	3
ไม่ฟังพอใจมาก	2
ไม่ฟังพอใจเลย	1

และในตอนที่ 3 มีการกำหนดสเกลตั้งแต่ 1-7 เพื่อความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ กำหนดระดับการตัดสินใจ 7 ระดับ ดังนี้

ระดับการตัดสินใจ	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7
เห็นด้วย	6
ค่อนข้างเห็นด้วย	5
เฉย ๆ	4
ไม่ค่อยเห็นด้วย	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ซึ่งมีการกำหนดระดับคะแนนเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายแบบมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{7 - 1}{7}$$

แต่ช่วงชั้นจะมีความกว้างเท่ากับ 0.86 คะแนน ทำให้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามมีดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.86	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.87 – 2.72	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.73 – 3.58	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับไม่ค่อยเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.59 – 4.44	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับเฉย ๆ
ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.45 – 5.30	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 5.31 – 6.16	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 6.17 – 7.00	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.6 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การทดสอบหาค่าความตรง (Validity) ของเครื่องมือใช้การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) กับผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการท่องเที่ยวจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าคะแนนรายข้อเมื่อนำคะแนนมารวมกันแล้วจะต้องไม่ต่ำกว่า 0.5

การทดสอบหาค่าความเที่ยง (Reliability) ทำการ Pre-Test 30 ชุดหาค่าแอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient Reliability) โดยการนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง และนำมาคำนวณโดยต้องมีค่าไม่น้อยกว่า 0.8

3.7 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) รวบรวมเก็บแบบสอบถามโดยผู้วิจัยเอง
- 2) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและบันทึกผล
- 3) แปลผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์
- 4) อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

3.8 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้พรรณนาคุณลักษณะข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequencies)

ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้ พรรณนาคคุณลักษณะข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าเฉลี่ย

ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์ น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการพรรณนาคคุณลักษณะข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Mean and Standard Deviation) และการวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

สถิติอ้างอิง (Inference Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

- 1) Independent Samples T-Test
- 2) One Way Anova การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe
- 3) Pearson Chi-square

การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ (Binary Logistic Regression)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ผู้ทำการวิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ชุด ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วนำมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยนำเสนอในรูปแบบคำบรรยาย ตาราง และภาพประกอบคำบรรยาย แบ่งการนำเสนอเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) และผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

4.4 ผลการศึกษความสัมพันธ์ของข้อมูลประชากรศาสตร์ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

4.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ต่อทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว

4.6 ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำท่วมฉับพลันบริเวณอ่าวพร้าวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

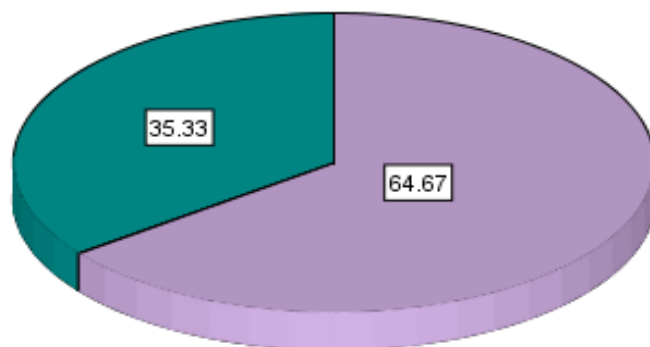
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีจำนวน 4 ข้อและข้อคำถามแบบเปิดจำนวน 1 ข้อ ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านเพศ

เพศของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดได้แก่เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.67 ที่เหลือได้แก่เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 35.33 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ

เพศของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
เพศชาย	106	35.33
เพศหญิง	194	64.67

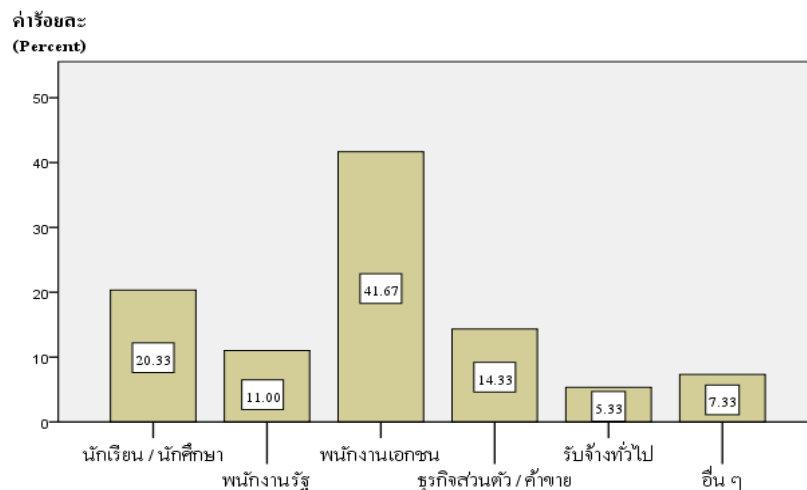
ภาพที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านเพศ

4.1.2 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านอาชีพ

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาได้แก่ อาชีพนักเรียน / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.33 อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.33 อาชีพพนักงานรัฐ คิดเป็นร้อยละ 11.00 อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 7.33 และน้อยที่สุดได้แก่อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5.33 ตามลำดับ ปรากฏดังตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพ

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย	ค่าความถี่ Frequency	ค่าร้อยละ Percent
พนักงานเอกชน	125	41.67
นักเรียน / นักศึกษา	61	20.33
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	43	14.33
พนักงานรัฐ	33	11.00
อื่น ๆ	22	7.33
รับจ้างทั่วไป	16	5.33

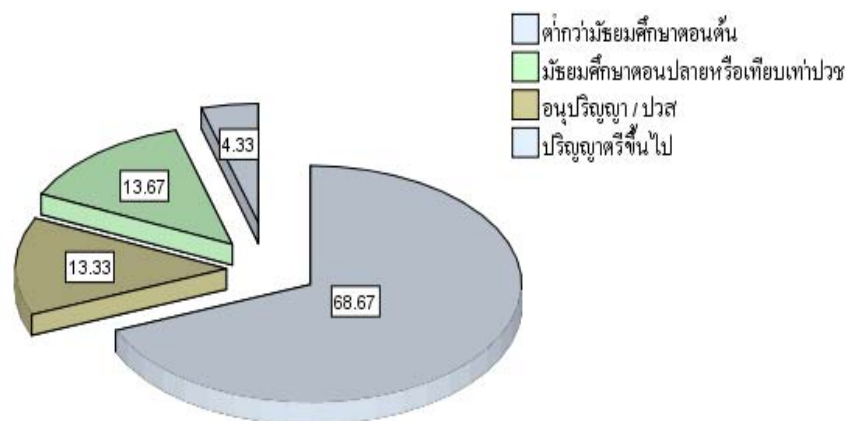
ภาพที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านอาชีพ

4.1.3 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดได้แก่ ปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.67 รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ปวช. คิดเป็นร้อยละ 13.67 ระดับอนุปริญญา / ปวส. คิดเป็นร้อยละ 13.33 และน้อยที่สุดได้แก่ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 4.33 ตามลำดับ ปรากฏดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ไทย	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
ปริญญาตรีขึ้นไป	206	68.67
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าปวช.	41	13.67
อนุปริญญา / ปวส.	40	13.33
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	13	5.33

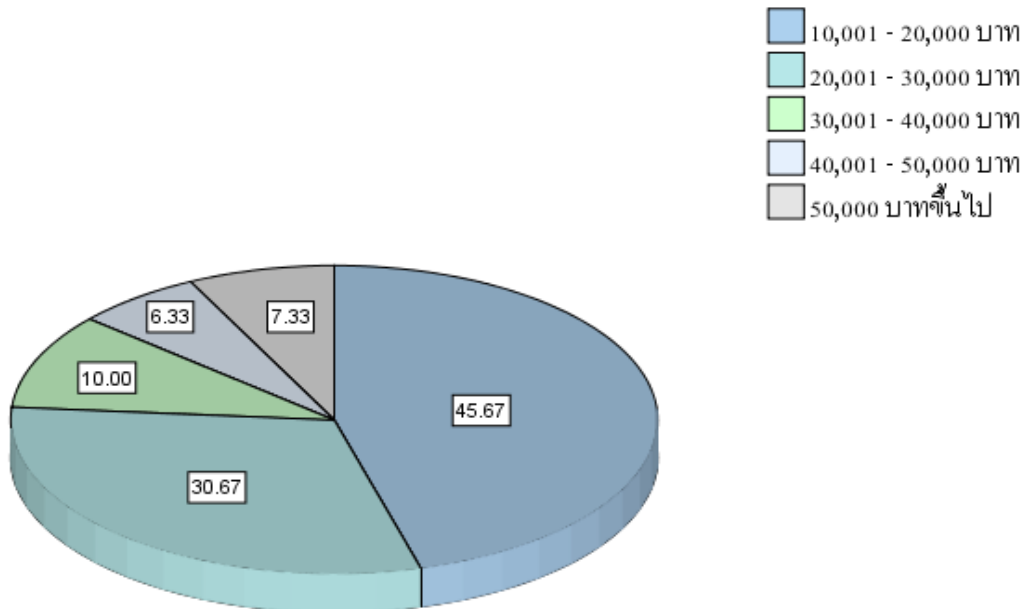
ภาพที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านระดับการศึกษา

4.1.4 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดได้แก่จำนวน 10,001-20,000 บาท รองลงมาได้แก่จำนวน 20,001-30,000 บาท 30,001-40,000 บาท 40,001-50,000 บาท และน้อยที่สุดได้แก่ 50,000 บาทขึ้นไป ปรากฏดังตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
10,000-20,000 บาท	137	45.67
20,001-30,000 บาท	92	30.67
30,001-40,000 บาท	30	10.00
40,000-50,000 บาท	19	6.33
50,000 บาทขึ้นไป	22	7.33

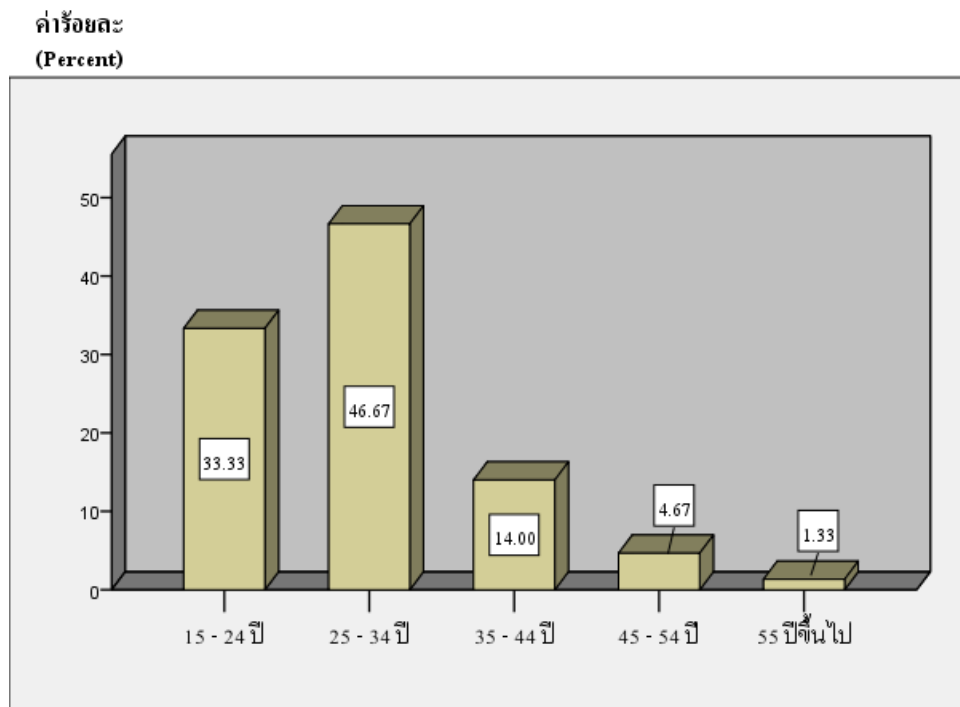
ภาพที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

4.1.5 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านอายุ

ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดได้แก่ช่วงอายุ 25-34 ปี รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 15-24 ปี 35-44 ปี 45-54 ปี และน้อยที่สุดได้แก่ช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป ตามลำดับ ปากฎดังตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุ

ช่วงอายุของผู้ตอบ แบบสอบถามชาวไทย	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
15-24 ปี	100	33.33
25-34 ปี	140	46.67
35-44 ปี	42	14.00
45-54 ปี	14	4.67
55 ปีขึ้นไป	4	1.33

ภาพที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านอายุ

4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) จำนวน 7 ข้อ แบบคำถามปลายเปิด 1 ข้อและแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีมาตราส่วน 7 ระดับ จำนวน 4 ข้อ วิเคราะห์ผลการศึกษาได้ดังนี้

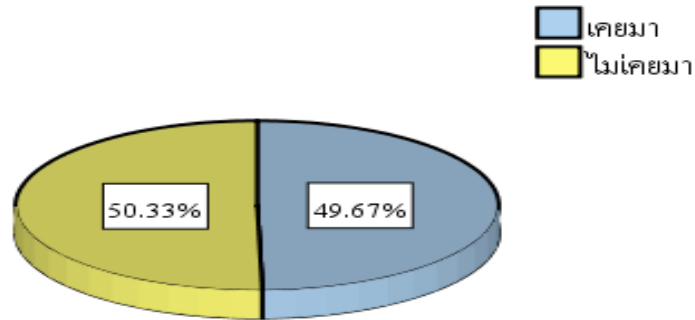
4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามที่ 6 ท่านเคยท่องเที่ยวเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วหรือไม่

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ในข้อคำถามที่ 6 ท่านเคยท่องเที่ยวเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วหรือไม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เคยมาและไม่เคยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
ไม่เคยมาท่องเที่ยว	151	50.33
เคยมาท่องเที่ยว	149	49.67

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเคยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว (ก่อนวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ.2556) คิดเป็นร้อยละ 49.67 และนักท่องเที่ยวไม่เคยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว คิดเป็นร้อยละ 50.33

ภาพที่ 4.6 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยที่เคยมาและไม่เคยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามที่ 7 ถ้าท่านเคยมาท่านเคยมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ไม่แสดงถึงนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดก่อน เหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว (ก่อนวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ.2556) จำนวน 151 คน และผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถทำแบบสอบถามในข้อคำถามนี้ ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองจำนวน 149 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) จำนวนครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยที่เคยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดภายหลัง เหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

(จำนวน 149 คน)		
	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
เคยมาต่ำกว่า 10 ครั้ง	146	48.67
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	3	1.00

จากตารางที่ 4.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดจังหวัดระยองในช่วงระหว่าง 1-10 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.67

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยที่เคยมาท่องเที่ยวก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง จำนวน 149 คน และการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยทั้งหมดเกี่ยวกับครั้งแรกที่มาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปรข้อมูลไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน	1.00 – 1.86	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่พึงพอใจเลย
ค่าเฉลี่ยคะแนน	1.87 – 2.72	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน	2.73 – 3.58	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่ค่อยพึงพอใจ
ค่าเฉลี่ยคะแนน	3.59 – 4.44	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเฉย ๆ
ค่าเฉลี่ยคะแนน	4.45 – 5.30	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ
ค่าเฉลี่ยคะแนน	5.31 – 6.16	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน	6.17 – 7.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อเกาะเสม็ดด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาดและด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านทัศนคติต่อเกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

(จำนวน 149 คน)

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
ไม่พึงพอใจเลย	3	1.00
ไม่ค่อยพึงพอใจ	4	1.33
เฉย ๆ	33	11.00
ค่อนข้างพึงพอใจ	41	13.67
พึงพอใจมาก	59	19.67
พึงพอใจมากที่สุด	9	3.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านทัศนคติต่อเกาะเสม็ดก่อนน้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองมากที่สุดอยู่ในระดับพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 19.67 รองลงมาได้แก่ค่อนข้างพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 13.67 เฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 11.00 พึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.000 ไม่ค่อยพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 1.33 และน้อยที่สุดได้แก่ไม่พึงพอใจเลย คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านทัศนคติต่อเกาะเสม็ด จังหวัดระยองในการท่องเที่ยวครั้งแรก ด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านทัศนคติต่อครั้งแรกของการเดินทางท่องเที่ยว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ปรากฏดังตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านทัศนคติต่อครั้งแรกของการเดินทางท่องเที่ยว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)	แปลผล
ไม่พึงพอใจเลย	3	1.00	
ไม่ค่อยพึงพอใจ	7	2.33	
เฉย ๆ	56	18.67	ค่อนข้างพึงพอใจ (5.19)
ค่อนข้างพึงพอใจ	119	39.67	
พึงพอใจมาก	90	30.00	
พึงพอใจมากที่สุด	25	8.33	

จากตารางที่ 4.9 พบว่าระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดได้แก่ค่อนข้างพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 39.67 รองลงมาได้แก่ พึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 30.00 เฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.67 พึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.33 ไม่ค่อยพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 2.33และน้อยที่สุดได้แก่ ไม่พึงพอใจเลย คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

4.2.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
พักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการ		
ท่องเที่ยว	272	90.67
ศึกษาดูงาน / ทัศนศึกษา	20	6.67
เยี่ยมญาติ	2	.67
อื่น ๆ	6	2.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.67 รองลงมาได้แก่ เพื่อศึกษาดูงาน / ทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.67 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.00 และน้อยที่สุดได้แก่เพื่อเยี่ยมญาติ คิดเป็นร้อยละ 0.67 ตามลำดับ

4.2.6 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์	235	78.33
วันธรรมดา	33	11.00
วันหยุดนักขัตฤกษ์	17	5.67
อื่น ๆ	15	5.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยเลือกช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ดมากที่สุดได้แก่วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 78.33 รองลงมาได้แก่วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 11.00 วันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดเป็นร้อยละ 5.67 และน้อยที่สุดได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

4.2.7 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
ครอบครัว / คนรัก	151	50.33
กลุ่มคนสนิท	114	38.00
เดินทางด้วยตนเอง	16	5.33

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
อื่น ๆ	16	5.33
ตัวแทนจำหน่าย	3	1.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัว / คนรักมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.33 รองลงมาได้แก่ กลุ่มคนสนิท คิดเป็นร้อยละ 38.00 เดินทางด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 5.33 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.33 และน้อยที่สุดได้แก่ ตัวแทนจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

4.2.8 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.13 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านการรับรู้ข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
สื่อออนไลน์	178	59.33
กลุ่มอ้างอิงทางสังคม	40	13.33
สื่อสิ่งพิมพ์	33	11.00
วิทยุโทรทัศน์	27	9.00
อื่น ๆ	15	5.00
หน่วยงานภาครัฐ	7	2.33

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยรับรู้ข่าวสารจากแหล่งข้อมูลประเภทสื่อออนไลน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.33 รองลงมาได้แก่ กลุ่มอ้างอิงทางสังคม คิดเป็นร้อยละ 13.33 สื่อสิ่งพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 11.00 วิทยุโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 9.00 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.00 และน้อยที่สุดได้แก่หน่วยงานภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

4.2.9 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.14 ดังนี้

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
สองวันหนึ่งคืน	211	70.33
สามวันสองคืน	74	24.67
มากกว่าสามวัน	15	5.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ระยะเวลามากที่สุดสองวันหนึ่งคืน คิดเป็นร้อยละ 70.33 รองลงมาได้แก่ สามวันสองคืน คิดเป็นร้อยละ 24.67 และน้อยที่สุดได้แก่มากกว่าสามวัน คิดเป็นร้อยละ 5.00

4.2.10 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
ต่ำกว่า 2,000 บาท	31	10.33
2,001 – 3,000 บาท	54	18.00
3,001 – 4,000 บาท	60	20.00
4,001 – 5,000 บาท	53	17.67
5,000 บาทขึ้นไป	102	34.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดจังหวัดระยองมีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) มากที่สุด 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาได้แก่ 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.00 4,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.67 และน้อยที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.33

4.2.11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองมีผลต่อการท่องเที่ยวของเกาะเสม็ด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองมีผลต่อการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด ปรากฏผลดังตารางที่ 4.16 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองมีผลต่อการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)	แปลผล
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.67	
ไม่เห็นด้วย	8	2.67	
ไม่ค่อยเห็นด้วย	23	7.67	
เฉย ๆ	67	22.33	ค่อนข้างพึงพอใจ (5.04)
ค่อนข้างเห็นด้วย	65	21.67	
เห็นด้วย	96	32.00	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	12.00	

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาได้แก่ระดับเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 22.33 ระดับค่อนข้างเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 21.67 ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 12.00 ระดับไม่ค่อยเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 7.67 ระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 2.67 และระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตามลำดับ

4.2.12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง หากมีโอกาสจะกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองอีกครั้ง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองหากมีโอกาสจะกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง อีกครั้ง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองหากมีโอกาสจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)	แปลผล
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	1.00	
ไม่ค่อยเห็นด้วย	4	1.33	
เฉย ๆ	27	9.00	พึงพอใจมาก (5.83)
ค่อนข้างเห็นด้วย	55	18.33	
เห็นด้วย	125	41.67	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	86	28.67	

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาได้แก่ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 28.67 ระดับค่อนข้างเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 18.33 ระดับเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.00 ระดับไม่ค่อยเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 1.33 และระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการจัดกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามในข้อ 4.3.12) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์และแปรข้อมูลดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามตั้งแต่ระดับ 1-3 มีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่มีโอกาสกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดอีกครั้ง

ผู้ตอบแบบสอบถามตั้งแต่ระดับ 4-7 มีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง มีโอกาสกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดอีกครั้ง

ผลจากการวิเคราะห์โอกาสในการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง อีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ปรากฏผลดังตารางที่ 4.18 ดังนี้

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) ของโอกาสในการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย

	ค่าความถี่ (Frequency)	ค่าร้อยละ (Percent)
ไม่กลับมา	7	2.33
กลับมา	293	97.67

4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) และผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวภายหลังจากเหตุการณ่น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

4.3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อจัดกลุ่มทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์ได้ค่าดัชนี KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) เท่ากับ .903 และสถิติทดสอบมีการแจกแจงโดยประมาณแบบ 2454.52 มีค่า p-value เป็น .000 แสดงถึงความเหมาะสมของการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจกับข้อความของทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวนี้ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.19 ดังนี้

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าดัชนี (Kaiser-Meyer-Olkin) และสถิติทดสอบแบบแจกแจงโดยประมาณจากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.90
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	2454.52
	df	91
	Sig.	.00

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจสามารถจัดกลุ่มปัจจัยได้ทั้งหมดจำนวน 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) ด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public relation) 2) ด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (Tourism Resources) และ 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Amenities) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.20 ดังนี้

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการจัดกลุ่มทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวจากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ การซื้อบริการทางการท่องเที่ยว	Component		
	1	2	3
ด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation)			
1. การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กร ท้องถิ่น	.86		
2. สื่อภายนอกหลายประเภท เช่น โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ วิทยู	.84		
3. เจ้าหน้าที่ บุคลากรบริการ มีเพียงพอ และสื่อสารได้มากกว่าภาษาไทย	.66		
4. สื่อหลายประเภท เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ	.64		
5. การจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสีย	.60		
Cronbach's Alpha	.85		
ด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (Tourism Resources)			
1. ภูเขาทะเลหรือสาหร่าย		.87	
2. แนวปะการัง		.83	
3. สัตว์จำพวกนก สัตว์หายากและสัตว์น้ำ		.73	
4. ความชุ่มชื้นของน้ำทะเล		.73	

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ การซื้อบริการทางการท่องเที่ยว	Component		
	1	2	3
Cronbach's Alpha	.87		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการ ท่องเที่ยว (Amenities)			
1. การบริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน			.78
2. สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน คือ ระบบ ไฟฟ้า ระบบประปา ระบบการสื่อสารและ ทำเรือ			.75
3. ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอก ทางในพื้นที่ท่องเที่ยว			.74
4. เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ความ ปลอดภัยและให้บริการนักท่องเที่ยวอย่าง ชัดเจน			.60
5. กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย น่าสนใจ			.52
Cronbach's Alpha	.85		

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำม้นดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว จังหวัดระยอง ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปรข้อมูลไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.86 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.87 – 2.72 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.73 – 3.58 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่ค่อยเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.59 – 4.44 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเฉย ๆ
ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.45 – 5.30 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 5.31 – 6.16 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 6.17 – 7.00 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation)

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.21 ดังนี้

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation)

ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์(Advertisement and Public Relation)	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยรวม	5.27	.95	ค่อนข้างเห็นด้วย
2. การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรท้องถิ่น	5.31	1.11	เห็นด้วย
3. สื่อภายนอกหลายประเภท เช่น โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ วิทยุ เป็นต้น	5.41	1.10	เห็นด้วย
4. เจ้าหน้าที่ บุคลากรบริการ มีเพียงพอและสื่อสารได้มากกว่าภาษาไทย	5.21	1.22	ค่อนข้างเห็นด้วย
5. สื่อหลายประเภท เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ เป็นต้น	5.15	1.17	ค่อนข้างเห็นด้วย
6. การจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสีย	5.29	1.20	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตารางที่ 4.21 พบว่าทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.27 และเมื่อทำการพิจารณารายข้อสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรท้องถิ่นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.31 2) ด้านสื่อภายนอกหลายประเภท เช่น โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ วิทยุ เป็นต้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.41 3) ด้านเจ้าหน้าที่บุคลากรบริการมีเพียงพอและสื่อสารได้มากกว่าภาษาไทย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.21 4) ด้านสื่อหลายประเภท เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ เป็นต้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.15 และ 5) ด้านการจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสีย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.29

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources)

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ปรากฏผลดังตารางที่ 4.22 ดังนี้

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources)

ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources)	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรวม	5.08	.88	ค่อนข้างเห็นด้วย
2. หน่วยงานหรือสาขา	4.98	1.14	ค่อนข้างเห็นด้วย
3. แนวปะการัง	4.96	1.19	ค่อนข้างเห็นด้วย
4. สัตว์จำพวกนก สัตว์หายากและสัตว์น้ำ	4.90	1.15	ค่อนข้างเห็นด้วย
5. ความชุ่มชื้นของน้ำทะเล	5.25	1.17	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตารางที่ 4.22 พบว่าทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วยซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.08 และเมื่อทำการพิจารณารายข้อสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) หมู่ำทะเลหรือสาหร่ายทะเล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 2) แนวปะการัง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 3) สัตว์จำพวกนก สัตว์หายากและสัตว์น้ำ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และ 4) ความชุ่มชื้นของน้ำทะเล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.25

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Amenities)

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ปรากฏผลดังตารางที่ 4.23 ดังนี้

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Amenities)

ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการ ทางการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทางการท่องเที่ยว (Amenities)	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว โดยรวม	5.21	.91	ค่อนข้างเห็นด้วย
2. การบริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน	5.06	1.12	ค่อนข้างเห็นด้วย
3. สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน คือ ระบบไฟฟ้า ระบบ ประปา ระบบการสื่อสารและท่าเรือ	5.32	1.14	เห็นด้วย
4. ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอกทางใน พื้นที่ท่องเที่ยว	5.16	1.18	ค่อนข้างเห็นด้วย
5. เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัยและ ให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน	5.21	1.15	ค่อนข้างเห็นด้วย

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการ ทางการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทางการท่องเที่ยว (Amenities)	\bar{X}	SD	แปลผล
6. กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย น่าสนใจ	5.16	1.06	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตารางที่ 4.23 พบว่าทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.21 และเมื่อทำการพิจารณารายข้อสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) การบริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.06 2) สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน คือ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบการสื่อสารและท่าเรือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.32 3) ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอกทางในพื้นที่ท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.16 4) เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัยและให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.21 และ 5) กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย น่าสนใจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.16

4.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ด้านข้อมูลประชากรศาสตร์ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

จากวัตถุประสงค์ประสงค์ข้อที่ 1 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สามารถเขียนเป็นสมมุติฐานได้ดังนี้

H_0 : ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

H_1 : ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ผลจากการวิเคราะห์สมมุติฐานข้อที่ 1 นี้ วิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธี Pearson Chi-square (เพียร์สัน ไค-สแควร์)

4.4.1 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.24 ดังนี้

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ

วัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยว	102	96.23	170	87.63	Pearson Chi-square P = .00*
ศึกษาดูงาน / ทักษะศึกษา	1	.94	19	9.79	
เยี่ยมญาติ	2	1.89	0	.00	
อื่น ๆ	1	.94	5	2.58	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่าวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายและเพศหญิงมี

วัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ/ต้องการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.23 และ 87.63 ตามลำดับ

4.4.2 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำท่วมฉับเร็ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำท่วมฉับเร็ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.25 ดังนี้

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ

ช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วันธรรมดา	13	12.26	20	10.31	Pearson Chi-square P = .64
วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์	79	74.53	156	80.41	
วันหยุดนักขัตฤกษ์	8	7.55	9	4.64	
อื่น ๆ	6	5.66	9	4.64	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่าช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวไม่ขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.3 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.26 ดังนี้

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแคว์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ

ผู้ร่วมการเดินทาง ท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ครอบครัว / คนรัก	58	54.72	93	47.94	
ตัวแทนจำหน่าย	2	1.89	1	0.52	
กลุ่มคนสนิท	38	35.85	76	39.18	Pearson Chi – square P = .22
เดินทางด้วยตนเอง	6	5.66	10	5.16	
อื่น ๆ	2	1.89	14	7.22	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 พบว่าผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวไม่ขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรม

ท้องถิ่นเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.27 ดังนี้

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ

การรับข้อมูลข่าวสาร แหล่งท่องเที่ยวเกาะ เสม็ด จังหวัดระยอง	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สื่อสิ่งพิมพ์	20	18.87	13	6.70	
สื่อออนไลน์	52	49.06	126	64.98	
กลุ่มอ้างอิงทางสังคม	12	11.32	28	14.43	Pearson Chi-square P = .00*
วิทยุโทรทัศน์	7	6.60	20	10.31	
หน่วยงานภาครัฐ	6	5.66	1	0.52	
อื่น ๆ	9	8.49	6	3.09	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่าการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวจากสื่อออนไลน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.06 และ 64.98 ตามลำดับ

4.4.5 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรมท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.28 ดังนี้

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว
ด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ

ระยะเวลาในการ ท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สองวันหนึ่งคืน	72	67.93	139	71.65	Pearson Chi-square P = .73
สามวันสองคืน	29	27.36	45	23.20	
มากกว่าสามวัน	5	4.72	10	5.16	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 พบว่าระยะเวลาในการท่องเที่ยวไม่ขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้าน
เพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.6 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับ พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบ แบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศกับพฤติกรรม
ท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลัง
เหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.29 ดังนี้

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ

ค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 2,000 บาท	4	3.77	27	13.92	
2,001 – 3,000 บาท	19	17.93	35	18.04	
3,001 – 4,000 บาท	20	18.87	40	20.62	Pearson Chi – square P = .02*
4,001 – 5,000 บาท	26	24.53	27	13.92	
5,000 บาทขึ้นไป	37	34.91	65	33.51	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 พบว่าค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายและเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ยในการท่องเที่ยวจำนวน 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.91 และ 33.51 ตามลำดับ

4.4.7 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 1 ในภาคผนวก พบว่าวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในทุกช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีวัตถุประสงค์ในการ

เดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ/ต้องการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.00 99.29 83.33 100.00 และ 75.00 ตามลำดับ

4.4.8 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 2 ในภาคผนวก ง พบว่าช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทุกช่วงอายุ มีช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยววันหยุดเสาร์-อาทิตย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00 84.29 66.67 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ

4.4.9 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 3 ในภาคผนวก ง พบว่าผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวไม่ขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.10 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4 ในภาคผนวก ง พบว่าการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุ

4.4.13 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 7 ในภาคผนวก พบว่าวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อาชีพพนักงานรัฐ อาชีพพนักงานเอกชน อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพอื่น ๆ มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.13 93.94 100.00 86.05 87.50 และ 95.46 ตามลำดับ

4.4.14 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 8 ในภาคผนวก พบว่าช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 05 โดยอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อาชีพพนักงานรัฐ อาชีพพนักงานเอกชน อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพอื่น ๆ เลือกช่วงเวลานวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.69 90.91 88.80 60.47 56.25 และ 50.00 ตามลำดับ

4.4.15 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 9 ในภาคผนวก ง พบว่าผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อาชีพพนักงานรัฐ อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไปและอาชีพอื่น ๆ เลือกครอบครัว / คนรัก เป็นผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.18 48.49 65.12 87.50 และ 40.91 ตามลำดับ และอาชีพพนักงานเอกชน เลือกกลุ่มคนสนิท เป็นผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.20

4.4.16 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 10 ในภาคผนวก ง พบว่าการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อาชีพพนักงานรัฐ อาชีพพนักงานเอกชน อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย และอาชีพอื่น ๆ รับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวทางสื่อออนไลน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.77 66.67 56.80 44.19 และ 72.73 ตามลำดับ และอาชีพรับจ้างทั่วไป รับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวทางสื่อออนไลน์และอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.25

4.4.17 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 11 ในภาคผนวก พบว่าระยะเวลาในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อาชีพพนักงานรัฐ อาชีพพนักงานเอกชน อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพอื่น ๆ มีระยะเวลาในการท่องเที่ยวจำนวนสองวันหนึ่งคืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.05 78.79 70.40 60.47 62.50 และ 63.64 ตามลำดับ

4.4.18 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 12 ในภาคผนวก พบว่าค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวจำนวนต่ำกว่า 2,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.79 อาชีพพนักงานรัฐ อาชีพพนักงานเอกชน อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพอื่น ๆ มีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวจำนวน 5,000 บาทขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 32.80 51.15 43.75 และ 50.00 ตามลำดับ

4.4.19 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับ การศึกษากับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 13 ในภาคผนวก ก พบว่าวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้าน ระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า การศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และ การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.23 60.98 92.50 และ 97.57 ตามลำดับ

4.4.20 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับ การศึกษากับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 14 ในภาคผนวก ก พบว่าช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้าน ระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า การศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และ การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป เลือกวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ เป็นวันเดินทางท่องเที่ยว มากที่สุด คิด เป็นร้อยละ 53.85 75.61 55.00 และ 84.95 ตามลำดับ

4.4.21 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับ การศึกษากับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบ แบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลัง เหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 15 ใน ภาคผนวก ง พบว่าผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า การศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และการศึกษาระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป เลือกครอบครัว / คนรัก เป็นผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.31 51.22 57.50 และ 46.12 ตามลำดับ

4.4.22 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับ การศึกษากับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยว ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทย ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 16 ในภาคผนวก ง พบว่าการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้าน ระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า การศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และ การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป รับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวด้านสื่อออนไลน์ มากที่สุด คิด เป็นร้อยละ 30.77 70.73 57.50 และ 59.22 ตามลำดับ

4.4.23 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 17 ในภาคผนวก ง พบว่าระยะเวลาในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า การศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวสองวันหนึ่งคืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.23 73.17 62.50 และ 71.36 ตามลำดับ

4.4.24 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยว ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 18 ในภาคผนวก ง พบว่าค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นและการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวจำนวน 5,000 บาทขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.16 และ 38.35 ตามลำดับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าปวช. มีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวจำนวนต่ำกว่า 2,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.15 การศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. มีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวจำนวน 3,001-4,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50

4.4.25 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 19 ในภาคผนวก ก พบว่าวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 และรายได้ 50,000 บาทขึ้นไป มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.48 96.74 100.00 94.74 และ 100.00 ตามลำดับ

4.4.26 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 20 ในภาคผนวก ก พบว่าช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 และรายได้ 50,000 บาทขึ้นไป เลือกช่วงเวลาวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ในการเดินทางท่องเที่ยว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.21 80.44 66.67 73.68 และ 59.09 ตามลำดับ

4.4.27 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 21 ในภาคผนวก ง พบว่าผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 และรายได้ 50,000 บาทขึ้นไป เลือกครอบครัว / คนรัก เป็นผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.45 50.00 53.33 42.11 และ 72.73 ตามลำดับ

4.4.28 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับรู้ข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 22 ในภาคผนวก ง พบว่าการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า รายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 50,000 บาทขึ้นไป รับข้อมูลข่าวสารด้านสื่อออนไลน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.31 56.52 70.00 และ 72.73 ตามลำดับ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท รับข้อมูลข่าวสารด้านกลุ่มอ้างอิงทางสังคม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.58

4.4.29 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลัง เหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 23 ใน ภาคผนวก ก พบว่าระยะเวลาในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อ เดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 และรายได้ 50,000 บาทขึ้นไป มีระยะเวลาในการท่องเที่ยวจำนวนสองวันหนึ่งคืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.91 73.91 53.33 63.16 และ 50.00 ตามลำดับ

4.4.30 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามชาว ไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ปรากฏผลดังตารางที่ 24 ในภาคผนวก ก พบว่าค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับข้อมูลประชากรศาสตร์ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า รายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาท มีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวจำนวน 2,001-3,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.09 รายได้เฉลี่ย 20,001-30,000 บาท รายได้เฉลี่ย 30,001-40,000 บาท รายได้เฉลี่ย 40,001-50,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 50,000 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวจำนวน 5,000 บาท ขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.48 60.00 36.84 และ 77.27 ตามลำดับ

4.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ต่อทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยว

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

4.5.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation)

เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation) พบว่าเพศ อาชีพ รายได้ที่แตกต่างกันทัศนคติต่อปัจจัยด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อมูลด้านอาชีพเมื่อทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ไม่พบรายคู่ใดที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนช่วงอายุที่แตกต่างกันนั้นมีทัศนคติที่แตกต่างกันจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี มีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าช่วงอายุ 35-44 ปี และช่วงอายุ 45-54 ปี มีทัศนคติเห็นด้วยมากกว่าช่วงอายุ 35-44 ปี และในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. มีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ผลแสดงดังตารางที่ 4.30 ดังนี้

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์

ค่านัยสำคัญ (p-value) จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม					
ด้านการบริการข่าวสารและ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation)	เพศ	อายุ	อาชีพ	ระดับ การศึกษา	รายได้เฉลี่ยต่อ เดือน (บาท)
2. สื่อภายนอกหลายประเภท เช่น โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ วิทยุ เป็นต้น	.37	.13	.02*	.12	.11
3. เจ้าหน้าที่ บุคลากรบริการ มี เพียงพอและสื่อสารได้มากกว่า ภาษาไทย	.52	.16	.018*	.00*	.17
4. สื่อหลายประเภท เช่น แผ่น พับ โปสเตอร์ นิทรรศการ	.47	.00*	.04*	.01*	.16
5. การจัดการขยะและระบบ บำบัดน้ำเสีย	.22	.05*	.09*	.02*	.46

หมายเหตุ: * หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

4.5.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (Tourism Resources)

เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (Tourism Resources) พบว่าเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยที่แตกต่างกัน อาชีพนักเรียน / นักศึกษามีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าอาชีพพนักงานเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. มีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นนั้นมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าระดับการศึกษานอนปริญญา/ปวส. และ ระดับปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน ส่วนข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุและรายได้เมื่อทำการทดสอบด้วยวิธี Scheffe ไม่พบรายคูใดที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลแสดงดังตารางที่ 4.31 ดังนี้

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

ค่านัยสำคัญ (p-value) จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม					
ด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (Tourism Resources)	เพศ	อายุ	อาชีพ	ระดับ การศึกษา	รายได้เฉลี่ยต่อ เดือน (บาท)
1. หมู่บ้านทะเลหรือสาหร่าย	.21	.36	.00*	.04*	.16
2. แนวปะการัง	.26	.48	.00*	.00*	.05*
3. สัตว์จำพวกนก สัตว์หายากและ สัตว์น้ำ	1.00	.05*	.00*	.00*	.12
4. ความชุ่มชื้นของน้ำทะเล	.03*	.50	.02*	.06	.03*

หมายเหตุ: * หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

4.5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Amenities)

เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Amenities) พบว่าเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยในการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ช่วงอายุ 45-54 ปีมีทัศนคติเห็นด้วยมากกว่าช่วงอายุ 35-44 ปี อีกทั้งระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช.มีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป อาชีพนักเรียน / นักศึกษานั้นมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งหมดและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันนั้นเมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ไม่พบรายคู่ใดที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลแสดงดังตารางที่ 4.32 ดังนี้

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลประชากรศาสตร์ในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Amenities)	ค่าัยสำคัญ (p-value) จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม				
	เพศ	อายุ	อาชีพ	ระดับการศึกษา	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)
1. การบริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน	.89	.08	.00*	.00*	.04*
2. สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน คือ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบการสื่อสารและท่าเรือ	.20	.37	.01*	.02*	.69
3. ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือนป้ายบอกทางในพื้นที่ท่องเที่ยว	.02*	.03*	.00*	.00*	.25*
4. เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัยและให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน	.51	.02*	.15	.08	.70

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ค่านัยสำคัญ (p-value) จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม					
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทางการท่องเที่ยว (Amenities)	เพศ	อายุ	อาชีพ	ระดับ	รายได้เฉลี่ยต่อ
				การศึกษา	เดือน (บาท)
5. กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ หลากหลาย น่าสนใจ	.63	.06	.00*	.01*	.12

หมายเหตุ: * หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

4.6 ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการ ทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวในการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง

ผลจากการวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 3) นี้ มีการวิเคราะห์โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression)

การทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวในการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้งตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยการทดสอบหาความสัมพันธ์กำหนดข้อความที่ 17 ในแบบสอบถามส่วนที่ 2 ในข้อความ “ถ้าหากท่านมีโอกาสจะตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง อีกครั้ง” เป็นตัวแปรตาม ปราบกฎตารางที่ 11 และกำหนดกลุ่มปัจจัยด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวเป็นตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 4.33 แสดงข้อความคำถามที่ 17 ในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

	ระดับความคิดเห็น						
	(7) เห็นด้วย อย่างยิ่ง	(6) เห็นด้วย	(5) ค่อนข้าง เห็นด้วย	(4) เฉย ๆ	(3) ไม่ค่อย เห็นด้วย	(2) ไม่เห็น ด้วย	(1) ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
17. ถ้าหากท่านมีโอกาสจะ ตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองอีก ครั้ง							

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการ
ทางการท่องเที่ยวในการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง

	B	S.E.	Sig	Exp(B)
ด้านการบริการข่าวสาร และการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation)	-.16	.38	.68	.85
ด้านทรัพยากรทางการ ท่องเที่ยว (Tourism Resources)	.79	.23	.00*	2.20
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทางการ ท่องเที่ยว (Amenities)	.33	.35	.36	1.39

หมายเหตุ: * หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

จากตารางที่ 4.34 พบว่าทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง ($\text{Exp}(B) = 2.20$, $\text{Sig} = .00$) ซึ่งสามารถอนุมานได้ว่าทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.79 ($B = 0.79$, $\text{Sig} = .00$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ผลการศึกษาข้อมูลประชากรศาสตร์พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 25-34 ปีมากที่สุด ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานเอกชนและระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป โดยมีรายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาทมากที่สุด

ผลการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยวมากที่สุด เลือกเดินทางมากที่สุดในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ โดยเลือกเดินทางกับครอบครัว / คนรักมากที่สุด ซึ่งมีการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวทางสื่อออนไลน์มากที่สุด และระยะเวลาในการพักผ่อนใหญ่อยู่ที่จำนวนสองวันหนึ่งคืน โดยมีค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ที่ 5,000 บาทขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่าเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองนั้น มีผลต่อการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด แต่ถ้ามีโอกาสผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง อีกครั้ง

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจเพื่อจัดกลุ่มทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว ได้ค่าดัชนี KMO เท่ากับ .903 และค่า p-value เท่ากับ .000 แสดงถึงความเหมาะสมของการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจกับข้อคำถาม โดยสามารถจัดกลุ่มปัจจัยได้ทั้งหมด 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) ด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ 2) ด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และ 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวด้านบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยรวมพบว่าค่อนข้างเห็นด้วย เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างพบว่าข้อมูลด้านอาชีพไม่พบรายคู่ใดที่แตกต่างกัน ช่วงอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน 2 คู่ และระดับ

การศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน 1 คู่

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการแพทย์ด้านทรัพยากรทางการแพทย์โดยรวมพบว่าค่อนข้างเห็นด้วย เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างพบว่าเพศต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านทรัพยากรทางการแพทย์ที่แตกต่างกัน อาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านทรัพยากรทางการแพทย์ที่แตกต่างกัน 1 คู่ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านทรัพยากรทางการแพทย์ที่แตกต่างกัน 3 คู่

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการแพทย์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมพบว่าค่อนข้างเห็นด้วย เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างพบว่าเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน อายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างกัน 1 คู่ ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างกัน 1 คู่ และอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน 1 คู่

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการแพทย์เกี่ยวกับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง พบว่า ทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์มีความสัมพันธ์กับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำแต่ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้งและทัศนคติต่อปัจจัยด้านทรัพยากรทางการแพทย์มีความสัมพันธ์กับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้งและส่งผลต่อการตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมทางการแพทย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่นักเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ดภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วได้แก่เพศหญิงมากกว่าเพศชายโดยมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ (เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต, 2546: 50) ที่ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดและ (อิทธิรัตน์ จันทร์แสงทอง, 2548: 125) ที่ทำการศึกษาปัจจัยกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษาเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง โดยนักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์หลักในการพักผ่อนหย่อนใจหรือเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวเป็นหลักซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลลิตา สุขมาก, 2554: 62) ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน โดยมีช่วงเวลาในการท่องเที่ยวมากที่สุดจำนวน 2 วัน 1 คืน มีผู้ร่วมเดินทางเป็นครอบครัวหรือคน

รักมากที่สุด อีกทั้งช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และในการหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ในการค้นหาข้อมูล สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการให้บริการในอุทยานเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด (นาราทิพย์ งามตามพงศ์, 2553: 144) คือการที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจระดับมากในการมีเว็บไซต์เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุทยานในการมาพักผ่อน ผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุ 24-35 ปีมากที่สุดโดยอนุมานได้ว่าเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยทำงาน ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในงานวิจัยแนวทางการพัฒนาอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ดเพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในช่วงวันหยุด (เนตรทิพย์ สิทธิเชนทร์, 2552: 149) ที่เสนอแนะให้กระตุ้นการท่องเที่ยวกลุ่มวัยรุ่นจนถึงวัยทำงานเป็นหลัก ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามนั้นพบว่ามีผลการศึกษาสอดคล้องกับ (เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต, 2546: 51; อิตถิรัตน์ จันทร์แสงทอง, 2548: 125; ลลิตา สุขมาก, 2554: 62) ที่ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานเอกชน โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001-20,000 บาท มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (นาราทิพย์ งามตามพงศ์, 2553: 113) ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ดจังหวัดระยอง และในการเดินทางท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) พบว่ากลุ่มปัจจัยนั้นมีความสอดคล้องกับปัจจัยองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกองวิชาการและฝึกรวมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ได้ระบุองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้ 2 ด้านหลักคือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกและยังสอดคล้องกับ (ยุพดี เสดพรธ, 2539 อ้างถึงใน ฤทธิรัตน์ รุ่งสว่าง, 2551) ที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการทางการท่องเที่ยวไว้ 11 ประการดังนี้ ปัจจัยภายใน ได้แก่ 1) ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว 2) ความปลอดภัย 3) โครงสร้างพื้นฐาน 4) สิ่งอำนวยความสะดวก 5) สินค้าของที่ระลึก 6) การโฆษณาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ 7) ภาพลักษณ์ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ 8) สภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก 9) ความนิยมในการท่องเที่ยว 10) การขยายเส้นทางคมนาคม 11) การแลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง จากนั้นผลการเปรียบเทียบกลุ่มปัจจัยต่อข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ยังสามารถจำแนกการเปรียบเทียบออกเป็นรายกลุ่มปัจจัยได้ดังนี้

1) กลุ่มปัจจัยด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation) พบว่า กลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิด

การตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต, 2546) ที่พบว่ากลุ่มอายุ 15-24 ปี มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายที่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 35-44 ปี อาจเป็นเพราะช่วงอายุ 15-24 ปีนั้นเป็นช่วงวัยหนุ่มสาวที่มีความอยากรู้อยากเห็นหาข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกันทัศนคติต่อปัจจัยด้านการบริการข้อมูลและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชื่อเพื่อทดสอบความแตกต่างก็ไม่พบรายชื่อใดที่มีความแตกต่าง ส่วนระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทัศนคติในเรื่องการประชาสัมพันธ์จากสื่อที่หลากหลาย เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ เป็นต้น และเจ้าหน้าที่ บุคลากรมีเพียงพอและสามารถสื่อสารได้มากกว่าหนึ่งภาษาของระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าปวช.มีความแตกต่างกับระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) กลุ่มปัจจัยด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (Tourism Resources) พบว่าอายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างมีทัศนคติต่อปัจจัยในด้านนี้แตกต่างกันแต่เมื่อทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) กลับไม่พบรายชื่อใดที่มีความแตกต่างกัน ส่วนข้อมูลด้านเพศนั้นพบว่าเพศหญิงมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าเพศชายในด้านความชุ่มชื้นของน้ำทะเลทำให้ต้องการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว ระดับการศึกษาที่แตกต่างมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวแตกต่างกัน พิจารณารายชื่อในเรื่องแนวปะการัง หูฉลามหรือสาหร่ายและสัตว์หายาก สัตว์จำพวกนกและสัตว์น้ำและอาชีพที่แตกต่างกันนั้นมีทัศนคติต่อปัจจัยในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน โดยมีความสอดคล้องกับผลการวิจัย (เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต, 2546) ที่พบว่าอาชีพนักเรียน / นักศึกษามีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพพนักงานบริษัท / รับจ้าง

3) กลุ่มปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) พบว่ามีเพียงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่านั้นที่แตกต่างกันแต่ไม่มีความแตกต่างในทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว โดยผลการเปรียบเทียบด้านเพศพบว่าเพศหญิงมีทัศนคติต่อปัจจัยในเรื่องป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอกทางที่เห็นด้วยมากกว่าเพศชายว่ามีผลต่อการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว ช่วงอายุ 45-54 ปีมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าช่วงอายุ 34-44 ว่าเจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัยและให้บริการนักท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าปวช.มีทัศนคติเห็นด้วยมากกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไปในเรื่องการบริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐานและป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอกทางและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว อาชีพนักเรียน / นักศึกษามีทัศนคติเห็นด้วยมากกว่า

อาชีพพนักงานเอกชนว่าป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอกทาง การบริการทางการแพทย์ขึ้นพื้นฐานและสาธารณูปโภคขึ้นพื้นฐานส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อบริการทางการแพทย์ท่องเที่ยว จากนั้นทำการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มปัจจัยด้านทัศนคติที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการแพทย์ในการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง พบว่า กลุ่มปัจจัยด้านการบริการข่าวสารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Advertisement and Public Relation) ไม่มีความสัมพันธ์กับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ($B = -.158$, $Sig. = .677$) กลุ่มปัจจัยด้านทรัพยากรทางการแพทย์ท่องเที่ยว (Tourism Resources) มีความสัมพันธ์กับการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง โดยส่งผลเป็น 2.203 เท่าของการกลับมา ($Exp(B) = 2.203$, $Sig. = .008$) ซึ่งสามารถอนุมานได้ว่าทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการแพทย์ด้านทรัพยากรทางการแพทย์มีความสำคัญต่อการตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.790 ($B = 0.790$, $Sig. = .008$) ซึ่งผลการเปรียบเทียบมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของเนตรทิพย์ สิทธิเชนทร์ (2552: 143) ที่ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่าพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคาดหวังจะกลับมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด อีกครั้งคิดเป็นร้อยละ 91.8 และลลิตา สุขมาก, 2554: 62) ผลสรุปงานวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวมีแนวโน้มกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดอีกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 93.75 และกลุ่มปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ตัวแปรภายในกลุ่มปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กับการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง ($B = .326$, $Sig. = .306$)

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาจากงานวิจัยจะเป็นการเน้นย้ำให้ผู้วิจัยทราบว่าทรัพยากรทางการแพทย์เที่ยวขึ้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกซื้อบริการทางการแพทย์ท่องเที่ยว เพราะแม้ว่าเกาะเสม็ดจังหวัดระยองจะเคยเป็นพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติจากเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วไหลลงสู่ทะเล แต่เมื่อนักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นว่าทรัพยากรทางการแพทย์เที่ยวกลับคืนสู่สภาพปกติก็ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อบริการทางการแพทย์เที่ยวและมีแนวโน้มในการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดอีกครั้งซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ซึ่งได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ภัยพิบัติ (TSUNAMI) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่ผลการศึกษาพบว่าแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตมีความสัมพันธ์กับด้านทรัพยากรทางการแพทย์เที่ยวในด้านความสวยงามของทัศนียภาพและการบูรณะฟื้นฟูสภาพของชายหาด (สุกัญญา เจริญศรี, 2549) ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวที่เคยประสบภัยพิบัติหรือวิกฤติการณ์ต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องตระหนักและใส่ใจกับการฟื้นฟูทรัพยากร

ทางการท่องเที่ยว นั้น ๆ เพื่อสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติโดยเร็วที่สุด

การเตรียมการรับมือกับวิกฤติที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นอีกกับแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถทำรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาลเช่นเกาะเสม็ดและการเตรียมบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนนั้นถือเป็นเรื่องที่ดีเพราะวิกฤติในครั้งนี้อาจจะไม่ใช่ครั้งสุดท้ายโดยสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อม ดร.นิศากร โขมิตรรัตน์ และศ.ดร.เผด็จศักดิ์ จารยะพันธุ์ ที่ปรึกษาสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (สำนักข่าวอิศรา, 2557) การให้ความสำคัญกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเห็นได้จากผลการศึกษาด้านทัศนคติต่อปัจจัยด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ดซ้ำอีกครั้งนั้นมีความสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ดร.ชนธ์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ว่าวิกฤติที่เกิดกับเสม็ดในครั้งนี้อาจเป็นโอกาสให้ประเทศไทยนั้นสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อม ทะเล ธรรมชาติมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นทรัพยากรที่สำคัญทางการท่องเที่ยว ส่วนการจัดองค์กรจัดการด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการตลาดของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มความตระหนักรู้และเพิ่มแรงจูงใจให้เกิดตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว หลักการทำงานเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและองค์กรท้องถิ่น โดยผลักดันการขายแบบ One-stop-service (Buhalis, 2000: 97-116) โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ เช่น โรงแรมที่พัก ร้านอาหาร กิจกรรมทางการท่องเที่ยว แก่ผู้บริโภค (นักท่องเที่ยว) ที่คาดหวังในอนาคต เพื่อชักจูงให้เกิดการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการภายในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ อาทิ การโฆษณาผ่านทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และใช้โอกาสตามงานแสดง มหกรรมทางการท่องเที่ยวประจำปี เพื่อพบปะกับสมาชิก ผู้มีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมมลพิษ. 2556. การติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเลบริเวณชายหาดรอบเกาะเสม็ด.
หมายเหตุมลพิษ. 9 (สิงหาคม-กันยายน): 3-5.
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. สำนักอุทยานแห่งชาติ. 2556. สรุปสถิตินักท่องเที่ยว
ปีงบประมาณ 2556. ค้นวันที่ 21 มิถุนายน 2557 จาก [http://www.dnp.go.th/NPRD/
Develop/Stat_Tourist.php](http://www.dnp.go.th/NPRD/Develop/Stat_Tourist.php)
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. 2556. (1 สิงหาคม). ถอดบทเรียนน้ำมันรั่ว “เม็กซิโก. ค้นวันที่ 13
พฤษภาคม 2557 จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/520636>
- ข่าวเกาะเสม็ด. 2556. (29 ตุลาคม). ธุรกิจการท่องเที่ยวเกาะเสม็ดยังวูบ. ค้นวันที่ 21 มิถุนายน
2557 จาก <http://kohsamet.siammede.com>
- เดลินิวส์ออนไลน์. 2556. (30 กรกฎาคม). มาเรียนรู้เกี่ยวกับ “ผลกระทบจากน้ำมันรั่วไหล”. ค้น
วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 จาก <http://www.dailynews.co.th/>
- ไทยพับลิก้า. 2556. (2 สิงหาคม). 10 เหตุการณ์น้ำมันรั่วครั้งใหญ่สุดทั่วโลก-ปตท.แถลงข่าวแบบ
“สดจากสนาม” ยันคราบน้ำมัน. ค้นวันที่ 18 มีนาคม 2557 จาก [http://thaipublica.org/
2013/08/10-the-oil-spilled-biggest-worldwide/](http://thaipublica.org/2013/08/10-the-oil-spilled-biggest-worldwide/)
- ไทยรัฐออนไลน์. 2556. (29 กรกฎาคม). หวั่นคราบน้ำมันเกยอ่าวพร้าวเสม็ด เม็ดเงินสูญหลัก
พันล้าน. ค้นวันที่ 16 พฤษภาคม 2557 จาก [http://www.thairath.co.th/
content/eco/360154](http://www.thairath.co.th/content/eco/360154)
- ชนกฤต ตั้งชัย. 2550. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ. เพชรบุรี: คณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2555. การกำหนดขนาดตัวอย่างและสถิติวิเคราะห์ใหม่ๆ ที่น่าสนใจ. เอกสาร
ประกอบการบรรยาย Twilight Program. 1 (สิงหาคม): 13-15.
- นาราทิพย์ งามตามพงศ์. 2553. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาอุทยาน
แห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง. ภาคนิพนธ์คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- นิตยา ชัชกุล. 2550. **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรทิพย์ สิทธิเชนทร์. 2552. **แนวทางการพัฒนาอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ดเพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. ภาคนิพนธ์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- แนวหน้าออนไลน์**. 2556. (19 สิงหาคม). 'ททท' กำหนด 3 ยุทธศาสตร์ฟื้นฟูท่องเที่ยวเกาะเสม็ดมุ่งเรียกความเชื่อมั่นคืน. ค้นวันที่ 6 กรกฎาคม 2557 จาก <http://www.naewna.com/business/64838>
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2548. **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2555. **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. นนทบุรี: เฟรนด์ข้าหลวง פריןตั้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ผู้จัดการออนไลน์**. 2556ก. (31 ตุลาคม). ใ้ได้ถูกประกาศเปิดอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด 1 พ.ย.. ค้นวันที่ 16 พฤษภาคม 2557 จาก <http://www.manager.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=956000136080>
- ผู้จัดการออนไลน์**. 2556ข. (30 กรกฎาคม). ถอดบทเรียนน้ำมันรั่วจากอ่าวเม็กซิโกถึงอ่าวไทย:สารก่อมะเร็ง/รศ.ดร.ศิวัช พงษ์เพ็ญจันทร์. ค้นวันที่ 14 พฤษภาคม 2557 จาก <http://www.manager.co.th/science/viewnews.aspx?NewsID=956000093531>
- ผู้จัดการออนไลน์**. 2556ค. (24 มิถุนายน). ท่องเที่ยวไทยแรง โภชรายได้ติดอันดับ 5 ของโลก. ค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2556 จาก <http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9560000076593>
- ผู้จัดการออนไลน์**. 2556ง. (3 สิงหาคม). น้ำมันดิบรั่วทะเลของ สู่กรณีศึกษาอ่าวเม็กซิโก พบสารก่อมะเร็งในสัตว์ทะเลเพิ่ม 10 เท่า. ค้นวันที่ 13 พฤษภาคม 2557 จาก <http://www.manager.co.th/qol/viewnews.aspx?NewsID=956000008584>
- พิสุทธิ เพ็ชรมนกุล. 2557. **น้ำมันรั่ว ความจริง...ที่ยังไม่จบ**. กรุงเทพมหานคร: จ.เจริญ อินเตอร์พริน.
- พีทีที. 2556. **สรุปลำดับเหตุการณ์และการดำเนินการจัดการกรณีน้ำมันดิบรั่วในทะเล**. ค้นวันที่ 5 มีนาคม 2557 จาก <http://www.pttplc.com/th/Media-Center/Energy-Knowledge/Pages/pttgc-oil-spill-2-13.aspx>

- เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต. 2546. **ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด**. สารนิพนธ์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฤทัยรัตน์ รุ่งสว่าง. 2551. **ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลลิตา สุขมาก. 2554. **แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เลิศพร ภาวะสกุล. 2556. **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลัยพร รวีตระกูลไพบูลย์. 2551. **แนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคต**. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ. 1: 1-12.
- ศรัญญา วรากุลวิทย์. 2551. **ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: สามลาด.
- ศุภลักษณ์ อัครางกูร. 2547. **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- สำนักข่าวอิศรา. 2557. (1 สิงหาคม). **วช. เผยงานวิจัย 1 ปีน้ำมันดิบรั่วระยอง ความเสี่ยงทะเลไทยสูงต่อเนื่อง**. ค้นวันที่ 13 ธันวาคม 2557 จาก <http://isaranews.org/isaranews-news/item/31766sea01.html>
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2555. **ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559)**. ค้นวันที่ 5 มีนาคม 2557 จาก http://www.ird.rmutt.ac.th/?wpfb_dl=172
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก. ม.ป.ป. **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกปี พ.ศ. 2557-2560**. ค้นวันที่ 5 มีนาคม 2557 จาก www.eastern.com
- สุกัญญา เจริญศรี. 2549. **การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ (TSUNAMI) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อิตถีรัตน์ จันทร์แสงทอง. 2548. **ปัจจัยพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย: กรณีศึกษา เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง**. ภาคนิพนธ์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- Buhalis, D. 2000. **Marketing the Competitive Destination of The Future**. *Tourism Management*. 21 (1): 97-116.

- Faul, Franz; Erdfelder, Edger; Buchner, Axel and Lang, Albert-Georg. 2007. Statistic Power Analyses Using G*Power 3.1: Tests for Correlation and Regression Analyses. **Behavior Research Methods**. 39 (2): 175-191.
- Maslow, Abraham. 1970. **Motivation and Personnality**. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนประกอบในการทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง จึงมีความใคร่ครวญขอความกรุณาจากท่านในการทำแบบสอบถาม โดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกนำไปประกอบการศึกษาเท่านั้นและผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวกฤษรัศม์ อยู่เจริญ

นักศึกษาระดับปริญญาโทการจัดการการท่องเที่ยว

คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2	ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยหลังจากเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง
ตอนที่ 3	ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยว ภายหลังจากเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง
ตอนที่ 4	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจใช้บริการทางการท่องเที่ยว ภายหลังจากเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุปี

3. อาชีพ

() 1. นักเรียน / นักศึกษา

() 2. พนักงานรัฐ

() 3. พนักงานเอกชน

() 4. ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

() 5. รับจ้างทั่วไป

() 6. อื่น ๆ

4. ระดับการศึกษา

() 1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

() 2. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าปวช.

() 3. อนุปริญญา / ปวส.

() 4. ปริญญาตรีขึ้นไป

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() 1. 10,001 – 20,000 บาท

() 2. 20,001 – 30,000 บาท

() 3. 30,001 – 40,000 บาท

() 4. 40,001 – 50,000 บาท

() 5. 50,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ภายหลังจากเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว

บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

6. ท่าน**เคยมา**เกาะเสม็ดก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วหรือไม่ (ก่อนวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2556)
 () 1. เคยมา () 2. ไม่เคยมา (ถ้าไม่เคยมากรุณาไปที่ข้อ 9)
7. ท่านเคยมาแล้วจำนวน.....ครั้ง

	ระดับความคิดเห็น						
	(7) พึงพอใจมากที่สุด	(6) พึงพอใจมาก	(5) ค่อนข้างพึงพอใจ	(4) เฉย ๆ	(3) ไม่ค่อยพึงพอใจ	(2) ไม่พึงพอใจมาก	(1) ไม่พึงพอใจเลย
8. ทัศนคติ ของท่านต่อเกาะเสม็ดด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว / ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก / ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ก่อนเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยองอยู่ในระดับใด							
9. ครั้งแรก ที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ท่าน มีการรับรู้ ต่อเกาะเสม็ดด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว / ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก / ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับใด							

10. **วัตถุประสงค์**ในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง
- () 1. พักผ่อนหย่อนใจ/ ต้องการท่องเที่ยว () 2. ศึกษาดูงาน / ทัศนศึกษา
 () 3. แหล่งท่องเที่ยวเป็นทางผ่านในการเดินทาง () 4. เยี่ยมญาติ
 () 5. อื่น ๆ
11. **ช่วงเวลา**ในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง
- () 1. วันธรรมดา () 2. วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์
 () 3. วันหยุดนักขัตฤกษ์ () 4. อื่น ๆ

12. ผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. ครอบครัว/ คนรัก () 2. ตัวแทนจำหน่าย
- () 3. กลุ่มคนสนิท () 4. เดินทางด้วยตนเอง
- () 5. อื่น ๆ
13. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง จากแหล่งข้อมูลใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. สื่อสิ่งพิมพ์ () 2. สื่อออนไลน์
- () 3. กลุ่มอ้างอิงทางสังคม () 4. วิทยุโทรทัศน์
- () 5. หน่วยงานภาครัฐ () 6. อื่น ๆ
14. ระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง (วัน)
- () 1. สองวันหนึ่งคืน () 2. สามวันสองคืน
- () 3. มากกว่า 3 วัน
15. ค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง (บาท / ครั้ง)
- () ต่ำกว่า 2,000 บาท () 2,001 – 3,000 บาท
- () 3,001 – 4,000 บาท () 4. 4,001 – 5,000 บาท
- () 5,000 บาทขึ้นไป

	ระดับความคิดเห็น						
	(7) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	(6) เห็นด้วย	(5) ค่อนข้างเห็นด้วย	(4) เฉย ๆ	(3) ไม่ค่อยเห็นด้วย	(2) ไม่เห็นด้วย	(1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
16. ท่านคิดว่าเหตุการณ์ น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว มีผลต่อการท่องเที่ยวของเกาะ เสม็ด จังหวัดระยอง							
17. ถ้าหากท่านมีโอกาสจะ ตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยวเกาะ เสม็ด จังหวัดระยองอีกครั้ง							

ตอนที่ 3 ทัศนคติต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง โดยท่านสามารถเลือกตอบได้ตามระดับ

ความคิดเห็น 1-7 ระดับ

	ระดับความคิดเห็น						
	(7) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	(6) เห็นด้วย	(5) ค่อนข้างเห็นด้วย	(4) เฉยๆ	(3) ไม่ค่อยเห็นด้วย	(2) ไม่เห็นด้วย	(1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource)							
18. ท่านคิดว่า สภาพของเกาะ ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วยังคงมีเอกลักษณ์โดดเด่นและสวยงามมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
19. ท่านคิดว่า ความงามของชายหาด ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วยังคงมีความสวยงามและสมบูรณ์มีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
20. ท่านคิดว่า แนวปะการัง ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วอยู่ในสภาพสวยงามไม่แตกหักและเสียหายมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
21. ท่านคิดว่า หุบทะเลหรือสาหร่ายทะเล ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วที่หนาแน่นและมีความสมบูรณ์มีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
22. ท่านคิดว่า ความชุ่มชื้นของน้ำทะเล ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วยังคงมีสีสวยใสและอยู่ในสภาพปกติมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							

	ระดับความคิดเห็น						
	(7) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	(6) เห็นด้วย	(5) ค่อนข้างเห็นด้วย	(4) เฉยๆ	(3) ไม่ค่อยเห็นด้วย	(2) ไม่เห็นด้วย	(1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
23. ท่านคิดว่าสัตว์จำพวกนก สัตว์หายาก และสัตว์น้ำภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว ยังคงมีหลากหลายชนิดเป็นปกติมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
24. ท่านคิดว่าภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว เกาะเสม็ดยังมีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย น่าสนใจ เป็นเอกลักษณ์ เช่น การดำน้ำ การตกปลา การดูนก เป็นต้น มีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)							
25. ท่านคิดว่า สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน คือ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบการสื่อสารและท่าเรือ ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วมีการใช้งานปกติและเพียงพอเหมาะสมมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
26. ท่านคิดว่าภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วเกาะเสม็ดได้มีการเพิ่มหน่วยบริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐานสำหรับบริการนักท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
27. ท่านคิดว่า ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอกทาง ในพื้นที่ท่องเที่ยว ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							

	ระดับความคิดเห็น						
	(7) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	(6) เห็นด้วย	(5) ค่อนข้างเห็นด้วย	(4) เฉย ๆ	(3) ไม่ค่อยเห็นด้วย	(2) ไม่เห็นด้วย	(1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
28. ท่านคิดว่าภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว โรงแรมริสอร์ทบังกะโลโฮมสเตย์ มีหลายขนาดและหลายราคาไว้บริการนักท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
29. ท่านคิดว่าภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วมี เจ้าหน้าที่ ดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัย และให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจนมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
30. ท่านคิดว่าภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว การจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสีย ที่ถูกต้องและเหมาะสมมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ (Advertising and Public Relation)							
31. ท่านคิดว่าการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรท้องถิ่น ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว มีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
32. ท่านคิดว่าภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วมี สื่อภายนอก หลายประเภท เช่น โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ วิทยุ เป็นต้น ในการให้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							

	ระดับความคิดเห็น						
	(7) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	(6) เห็นด้วย	(5) ค่อนข้างเห็นด้วย	(4) เฉย ๆ	(3) ไม่ค่อยเห็นด้วย	(2) ไม่เห็นด้วย	(1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
33. ท่านคิดว่าภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วมีสื่อหลายประเภท เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ เป็นต้น ในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							
34. ท่านคิดว่าภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วเจ้าหน้าที่บุคลากรบริการ มีเพียงพอและสื่อสารได้มากกว่าภาษาไทย มีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อบริการทางการท่องเที่ยว							

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว ภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณค่ะ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการจัดการการท่งเที้ยว กลุ่มงานปริญญาโท โทร. ๓๖๘๙
 ที่ ศร.๐๕๒๖.๑๖/ ๑๗/๕๖ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๗
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
 เรียน อาจารย์สิทธิชัย ศรีเจริญประมง

ด้วยนางสาวกฤษกริช อยู่เจริญ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๕๓๓๓๑๑๐๑๙ นักศึกษาปริญญาโท ภาคปกติ
 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่งเที้ยวแบบบูรณาการ คณะกรรมการจัดการการท่งเที้ยว
 ได้ศึกษาหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำท่วมฉับเร็ว
 บริเวณอำเภอรพรวัว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง” โดยมี อาจารย์ ดร.เจริญชัย เอกมาไพศาล เป็นที่ปรึกษา
 ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นต้องหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

คณะกรรมการจัดการการท่งเที้ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็น
 ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้กับ
 นางสาวกฤษกริช อยู่เจริญ ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์
 มีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือดังกล่าว
 จะขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทิดชาย ชัยบำรุง)
 คณบดีคณะกรรมการจัดการการท่งเที้ยว

ที่ ศธ ๐๕๒๖.๑๖/๖๖๐

คณะกรรมการจัดการการท่งเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๑๑๘ ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น
เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐

๑๗ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มนัสสินี บุญมีศรีสง่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่งเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำท่วมฉับเร็ว บริเวณอำเภอร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ด้วยนางสาวกฤษกรักษ์ อยู่เจริญ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๕๓๐๗๑๑๐๑๙ นักศึกษาปริญญาโท ภาคปกติ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่งเที่ยวแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่งเที่ยว ได้ศึกษาหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์พฤติกรรมการท่งเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำท่วมฉับเร็ว บริเวณอำเภอร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง” โดยมี อาจารย์ ดร.เจริญชัย เอกมาไพศาล เป็นที่ปรึกษา ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

คณะกรรมการจัดการการท่งเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้กับนางสาวกฤษกรักษ์ อยู่เจริญ เพื่อให้เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือดังกล่าว จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทิดชาย ชัยบำรุง)
คณบดีคณะกรรมการจัดการการท่งเที่ยว

สำนักงานเลขานุการคณะ

โทรศัพท์ ๐ ๒๗๒๒๗ ๓๐๕๘๘

นางสาวกฤษกรักษ์ อยู่เจริญ โทร. ๐๘๗ ๓๕๙ ๐๑๕๕

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability Analysis)

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

Cronbach's Alpha	N of Items
.835	16

ตารางที่ 2 แสดงค่าสถิติความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามจำแนกรายข้อ

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
สภาพของเกาะ	77.94	158.344	.473	.826
ความงามของชายหาด	77.60	140.221	.152	.920
แนวปะการัง	78.20	152.214	.665	.817
หญ้าทะเลหรือสาหร่าย	78.18	153.608	.650	.818
ความขุ่นใสของน้ำทะเล	77.92	153.608	.626	.819
สัตว์จำพวกนก สัตว์หายากและ สัตว์น้ำ	78.27	154.089	.624	.819
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว	78.00	155.114	.644	.819
สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	77.84	155.901	.559	.822
บริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน	78.10	154.839	.613	.820
ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอกทาง	78.00	153.274	.632	.818
เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย	77.95	153.550	.644	.818
การจัดการขยะและระบบบำบัด น้ำเสีย	77.87	155.324	.550	.822

ตารางที่ 2 (ต่อ)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและ ท้องถิ่น	77.85	157.651	.515	.824
การประชาสัมพันธ์จากสื่อ ภายนอก เช่น ทีวี วิทยุ ออนไลน์	77.75	156.501	.560	.822
การประชาสัมพันธ์จากสื่อหลาย ประเภท เช่น แผ่นพับ	78.01	154.776	.585	.820
เจ้าหน้าที่ บุคลากรบริการ	77.96	153.333	.608	.819

จากตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ผู้วิจัยทำการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง จากการคำนวณค่าสถิติของคะแนนรวมทั้งฉบับโดยใช้สูตรคำนวณสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแอลฟาของครอนบัทซ์ (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยวัดความเชื่อมั่นของครอนบัทซ์จากการทดสอบเพียงครั้งเดียว (Internal Consistency) จากการใช้แบบสอบถามด้านการวัดทัศนคติจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด เท่ากับ .835 ผลจากการหาค่าจำแนกเป็นรายข้อ (Corrected Item-Total Correlation) ของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีค่าระหว่าง .152 - .665 โดยข้อคำถามความงามของชายหาดมีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .152 ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.4 (Gliem and Gliem, 2003) และค่าระดับความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่เหลือหลังจากมีการตัดข้อคำถามนี้ออก (Cronbach's Alpha if Item Deleted) เท่ากับ .920 ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อคำถามความงามของชายหาดออกเพื่อให้ค่าอำนาจจำแนก รายข้อเกินกว่า 0.4 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .920 ซึ่งเป็นระดับที่สามารถยอมรับได้ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .445 - .712 โดยที่ค่าอำนาจจำแนกรายข้อนั้นมีค่าอำนาจจำแนกเกินกว่า 0.4 ซึ่งถือเป็นค่าที่ยอมรับได้ทั้งหมด ดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงค่าสถิติความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามหลังจากการตัดข้อคำถาม

Cronbach's Alpha	N of Items
.920	15

ตารางที่ 4 แสดงค่าสถิติความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามจำแนกรายข้อหลังจากการตัดข้อคำถาม

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
สภาพของเกาะ	72.37	127.486	.445	.920
แนวปะการัง	72.63	121.384	.663	.913
หญ้าทะเลหรือสาหร่าย	72.62	122.451	.655	.914
ความขุ่นใสของน้ำทะเล	72.35	122.369	.635	.914
สัตว์จำพวกนก สัตว์หายากและสัตว์น้ำ	72.70	122.906	.629	.915
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว	72.44	123.718	.654	.914
สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	72.27	123.530	.605	.915
บริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน	72.53	122.417	.667	.913
ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายเตือน ป้ายบอก ทาง	72.44	121.805	.652	.914
เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย	72.39	120.927	.712	.912
การจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสีย	72.30	122.687	.606	.915
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่น	72.29	124.673	.580	.916

ตารางที่ 4 (ต่อ)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
การประชาสัมพันธ์จากสื่อภายนอก เช่น ทีวี วิทยู ออนไลน์	72.19	123.597	.627	.915
การประชาสัมพันธ์จากสื่อหลายประเภท เช่น แผ่นพับ	72.45	122.054	.649	.914
เจ้าหน้าที่ บุคลากรบริการ	72.39	120.720	.672	.913

ภาคผนวก ง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ด้านข้อมูลประชากรศาสตร์ต่อพฤติกรรมการ
ท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่ว
บริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละและค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุ

วัตถุประสงค์ในการเดินทาง ท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัด ระยอง	15 – 24 ปี		25 – 34 ปี		35 – 44 ปี		45 – 54 ปี		55 ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการ ท่องเที่ยว	81	81.00	139	99.29	35	83.33	14	100.00	3	75.00	Pearson Chi – square P = .00*
ศึกษาดูงาน / ทัศนศึกษา	16	16.00	1	0.71	2	4.76	0	.00	1	25.00	
เยี่ยมญาติ	0	.00	0	.00	2	4.76	0	.00	0	.00	
อื่น ๆ	3	3.00	0	.00	3	7.14	0	.00	0	.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละและค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุ

ช่วงเวลาในการเลือกเดินทาง ท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัด ระยอง	15 – 24 ปี		25 – 34 ปี		35 – 44 ปี		45 – 54 ปี		55 ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วันธรรมดา	9	9.00	9	6.4-	8	19.05	7	50.00	0	.00	Pearson Chi – square
วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์	80	80.00	118	84.29	28	66.67	7	50.00	2	50.00	
วันหยุดนักขัตฤกษ์	6	6.00	7	5.00	4	9.52	0	.00	0	.00	P = .00*
อื่น ๆ	5	5.00	6	4.29	2	4.76	0	.00	2	50.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละและค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุ

ผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว เกาะเสม็ด จังหวัด ระยอง	15 – 24 ปี		25 – 34 ปี		35 – 44 ปี		45 – 54 ปี		55 ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ครอบครัว / คนสนิท	49	49.00	68	48.57	26	61.91	6	42.86	2	50.00	Pearson Chi – square P = .12
ตัวแทนจำหน่าย	1	1.00	2	1.43	0	.00	0	.00	0	.00	
กลุ่มคนสนิท	38	38.00	60	42.86	10	23.81	5	35.71	1	25.00	
เดินทางด้วยตนเอง	3	3.00	7	5.00	3	7.14	3	21.43	1	25.00	
อื่น ๆ	9	9.00	3	2.14	3	7.14	0	.00	1	25.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงค่าร้อยละและค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุ

การรับข้อมูลข่าวสาร แหล่งท่องเที่ยวทะเลสมิต จังหวัดระยอง	15 – 24 ปี		25 – 34 ปี		35 – 44 ปี		45 – 54 ปี		55 ปีขึ้นไป		Pearson Chi-square P = .00*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สื่อสิ่งพิมพ์	6	6.00	15	10.71	6	14.29	5	35.71	1	25.00	
สื่อออนไลน์	66	66.00	85	60.71	25	59.52	2	14.29	0	.00	
กลุ่มอ้างอิงทางสังคม	16	16.00	17	12.14	2	4.76	5	35.71	0	.00	
วิทยุโทรทัศน์	11	11.00	12	8.57	2	4.76	0	.00	2	50.00	
หน่วยงานภาครัฐ	0	.00	3	2.14	2	4.76	2	14.29	0	.00	
อื่นๆ	1	1.00	8	5.71	5	11.91	0	.00	1	25.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงค่าร้อยละและค่าไคว์สแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุ

ระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ดจังหวัดระยอง	15 – 24 ปี		25 – 34 ปี		35 – 44 ปี		45 – 54 ปี		55 ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สองวันหนึ่งคืน	72	72.00	105	75.00	23	54.76	8	57.24	3	75.00	Pearson
สามวันสองคืน	26	26.00	34	24.29	10	23.81	3	21.43	1	25.00	Chi –
มากกว่าสามวัน	2	2.00	1	.71	9	21.43	3	21.43	0	.00	square
P = .00*											

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 แสดงค่าร้อยละและค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอายุ

ค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวทะเลสมิต จังหวัดระยอง	15 – 24 ปี		25 – 34 ปี		35 – 44 ปี		45 – 54 ปี		55 ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 2,000 บาท	26	26.00	1	.71	3	7.14	0	.00	1	25.00	Pearson Chi – square P = .00*
2,001 – 3,000 บาท	26	26.00	23	16.43	4	9.52	0	.00	1	25.00	
3,0001–4,000 บาท	22	22.00	31	22.14	4	9.52	2	14.29	1	25.00	
4,0001–5,000 บาท	11	11.00	33	23.57	5	11.91	4	28.57	0	.00	
5,000 บาทขึ้นไป	15	15.00	52	37.14	26	61.91	8	57.14	1	25.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 แสดงค่าร้อยละและค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพ

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	นักเรียน / นักศึกษา		พนักงานรัฐ		พนักงานเอกชน		ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย		รับจ้างทั่วไป		อื่น ๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยว	44	72.13	31	93.94	125	100.00	37	86.05	14	87.50	21	95.46	
ศึกษาดูงาน / ทัศนศึกษา	17	27.87	2	6.06	0	.00	0	.00	0	.00	1	4.55	Pearson Chi – square P = .00*
เยี่ยมญาติ	0	.00	0	.00	0	.00	2	4.65	0	.00	0	.00	
อื่น ๆ	0	.00	0	.00	0	.00	4	9.30	2	12.50	0	.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 แสดงค่าร้อยละค่าไคสแคว์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพ

ช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	นักเรียน / นักศึกษา		พนักงานรัฐ		พนักงานเอกชน		ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย		รับจ้างทั่วไป		อื่น ๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วันธรรมดา	8	13.12	3	9.09	5	4.00	11	25.58	3	18.75	3	13.64	
วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์	48	78.69	30	90.91	111	88.80	26	60.47	9	56.25	11	50.00	Pearson Chi – square P = .00*
วันหยุดนักขัตฤกษ์	2	3.28	0	.00	7	5.60	4	9.30	0	.00	4	18.18	
อื่น ๆ	3	4.92	0	.00	2	1.60	2	4.65	4	25.00	4	18.18	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 แสดงค่าร้อยละค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพ

ผู้ร่วม เดินทาง ท่องเที่ยว	นักเรียน / นักศึกษา		พนักงานรัฐ		พนักงานเอกชน		ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย		รับจ้างทั่วไป		อื่น ๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กะเสม็ด จังหวัด ระยอง	30	49.18	16	48.49	54	43.20	28	65.12	14	87.50	9	40.91	
ครอบครัว/ คนรัก													
ตัวแทน จำหน่าย	1	1.64	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	2	9.09	Pearson Chi- square
กลุ่มคนสนิท	21	34.43	12	36.36	64	51.20	10	23.26	0	.00	7	31.82	
เดินทางด้วย ตนเอง	1	1.64	0	.00	7	5.60	4	9.30	2	12.50	2	9.09	P = .00*
อื่น ๆ	8	13.12	5	15.15	0	.00	1	2.33	0	.00	2	9.09	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 แสดงค่าร้อยละค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูล
ประชากรศาสตร์ด้านอาชีพ

การรับข้อมูล ข่าวสาร แหล่ง ท่องเที่ยว	นักเรียน / นักศึกษา		พนักงานรัฐ		พนักงานเอกชน		ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย		รับจ้างทั่วไป		อื่น ๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เคาะเสม็ด	2	3.28	6	18.18	16	12.80	3	6.98	3	18.75	3	13.64	
จังหวัด	45	73.77	22	66.67	71	56.80	19	44.19	5	31.25	16	72.73	
ระยอง	7	11.48	3	9.09	20	16.00	8	18.61	2	12.50	0	.00	Pearson
กลุ่มอ้างอิง													Chi –
ทางสังคม	7	11.48	1	3.03	10	8.00	7	16.28	1	6.25	1	4.55	square
วิทยุ													P =
โทรทัศน์	0	.00	1	3.03	3	2.40	1	2.33	0	.00	2	9.09	.00*
หน่วยงาน													
ภาครัฐ													
อื่น ๆ	0	.00	0	.00	5	4.00	5	11.63	5	31.25	0	.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 แสดงค่าร้อยละค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการทำงานที่เกี่ยวข้องด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพ

ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	นักเรียน / นักศึกษา		พนักงานรัฐ		พนักงานเอกชน		ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย		รับจ้างทั่วไป		อื่นๆ		Pearson Chi – square P =
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สองวันหนึ่งคืน	47	77.05	26	78.79	88	70.40	26	60.47	10	62.50	14	63.64	.00*
สามวันสองคืน	14	22.95	7	21.21	35	28.00	9	20.93	2	12.50	7	31.82	
มากกว่าสามวัน	0	.00	0	.00	2	1.60	8	18.61	4	25.00	1	4.55	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านอาชีพ

ค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	นักเรียน / นักศึกษา		พนักงานรัฐ		พนักงานเอกชน		ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย		รับจ้างทั่วไป		อื่น ๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 2,000 บาท	20	32.79	1	3.03	3	2.40	5	11.63	2	12.50	0	.00	Pearson Chi – square P = .00*
2,001 – 3,000 บาท	12	19.67	7	21.21	22	17.60	1	2.33	4	25.00	8	36.36	
3,001 – 4,000 บาท	12	19.67	8	24.24	30	24.00	10	23.26	0	.00	0	.00	
4,001 – 5,000 บาท	7	11.48	6	18.18	29	23.20	5	11.63	3	18.75	3	13.64	
5,000 บาทขึ้นไป	10	16.39	11	33.33	41	32.80	22	51.15	7	43.75	11	50.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา

วัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช.		อนุปริญญา/ ปวส.		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยว	9	69.23	25	60.98	37	92.50	201	97.57
ศึกษาดูงาน / ทัศนศึกษา	2	15.39	14	34.15	1	2.50	3	1.46
เยี่ยมญาติ	0	.00	0	.00	2	5.00	0	.00
อื่น ๆ	2	15.39	2	4.88	0	.00	2	0.97

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา

ช่วงเวลาในการเลือก เดินทางท่องเที่ยว	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช.		อนุปริญญา / ปวส.		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เสาร์-อาทิตย์	5	38.46	4	9.76	9	22.50	15	7.28
วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์	7	53.85	31	75.61	22	55.00	175	84.95
วันหยุดนักขัตฤกษ์	0	.00	0	.00	7	17.50	10	4.85
อื่น ๆ	1	7.67	6	14.63	2	5.00	6	2.91

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา

ผู้ร่วมเดินทาง ท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช.		อนุปริญญา / ปวส.		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัว / คนรัก	12	92.31	21	51.22	23	57.50	95	46.12
ตัวแทนจำหน่าย	0	.00	1	2.44	0	.00	2	0.97
กลุ่มคนสนิท	1	7.69	9	21.95	14	35.00	90	43.69
เดินทางด้วยตนเอง	0	.00	3	7.32	0	.00	13	6.31
อื่น ๆ	0	.00	7	17.07	3	7.50	6	2.91

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมगत้องเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูล
ประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา

การรับข้อมูลข่าวสาร แหล่งท่องเที่ยวเกาะ เสม็ด จังหวัดระยอง	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช.		อนุปริญญา/ ปวส.		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่อสิ่งพิมพ์	0	.00	3	7.32	6	15.00	24	11.65
สื่อออนไลน์	4	30.77	29	70.73	23	57.50	122	59.22
กลุ่มอ้างอิงทางสังคม	3	23.08	3	7.32	7	17.50	27	13.11
วิทยุโทรทัศน์	3	23.08	5	12.20	0	.00	19	9.22
หน่วยงานภาครัฐ	2	15.39	0	.00	1	2.50	4	1.94
อื่น ๆ	1	7.69	1	2.44	3	7.50	10	4.85

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา

ระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช.		อนุปริญญา/ ปวส.		ปริญญาตรีขึ้นไป		Pearson Chi – square P = .00*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สองวันหนึ่งคืน	9	69.23	30	73.17	25	62.50	147	71.36	
สามวันสองคืน	3	23.08	5	12.20	11	27.50	55	26.67	
มากกว่า 3 วัน	1	7.69	6	14.63	4	10.00	4	1.94	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูล
ประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา

ค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช.		อนุปริญญา / ปวส.		ปริญญาตรีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 2,000 บาท	5	38.46	14	34.15	3	7.50	9	4.37	Pearson Chi – square P = .00*
2,001 – 3,000 บาท	1	7.69	8	19.51	5	12.50	40	19.42	
3,001 – 4,000 บาท	1	7.69	7	17.07	15	37.50	37	17.96	
4,001 – 5,000 บาท	0	.00	5	12.12	7	17.50	41	19.90	
5,000 บาทขึ้นไป	6	46.16	7	17.07	10	25.00	79	38.35	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

วัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว	10,001 – 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 – 40,000 บาท		40,001 – 50,000 บาท		50,000 บาทขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พักผ่อนหย่อนใจ / ต้องการท่องเที่ยว	113	82.48	89	96.74	30	100.00	18	94.74	22	100.00	Pearson Chi - square P = .00*
ศึกษาคูงาน / ทัศนศึกษา	18	13.14	1	1.09	0	.00	1	5.26	0	.00	
เยี่ยมญาติ	0	.00	2	2.17	0	.00	0	.00	0	.00	
อื่น ๆ	6	4.38	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ช่วงเวลาในการ เลือกเดินทาง ท่องเที่ยวเกาะ เสม็ด จังหวัด ระยอง	10,001 – 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 – 40,000 บาท		40,001 – 50,000 บาท		50,000 บาทขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วันธรรมดา	13	9.49	6	6.52	7	23.33	3	15.79	4	18.18	
วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์	114	83.21	74	80.44	20	66.67	14	73.68	13	59.09	Pearson Chi – square
วันหยุดนักขัต ฤกษ์	4	2.92	9	9.78	2	6.67	1	5.26	1	4.55	P = .03*
อื่น ๆ	6	4.38	3	3.26	1	3.33	1	5.26	4	18.18	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้ร่วมเดินทาง ท่องเที่ยวเกาะ เสม็ด จังหวัด ระยอง	10,001 – 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 – 40,000 บาท		40,001 – 50,000 บาท		50,000 บาทขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ครอบครัว / คน รัก	65	47.45	46	50.00	16	53.33	8	42.11	16	72.73	
กลุ่มคนสนิท เดินทางด้วย ตนเอง	52	37.96	41	44.58	9	30.00	7	36.84	5	22.73	Pearson Chi – square P = .01*
อื่น ๆ	6	4.38	1	1.089	5	16.67	3	15.79	1	4.55	
ตัวแทนจำหน่าย	13	9.49	2	2.17	0	.00	1	5.26	0	.00	
	1	0.73	2	2.17	0	.00	0	.00	0	.00	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรับข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การรับข้อมูล ข่าวสารแหล่ง ท่องเที่ยวเกาะ เสม็ด จังหวัด ระยอง	10,001 – 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 – 40,000 บาท		40,001 – 50,000 บาท		50,000 บาทขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สื่อสิ่งพิมพ์	13	9.49	11	11.96	4	13.33	5	26.32	0	.00	
สื่อออนไลน์	84	61.31	52	56.52	21	70.00	5	26.32	16	72.73	
กลุ่มอ้างอิงทาง สังคม	20	14.60	14	15.22	0	.00	6	31.58	0	.00	Pearson Chi - square
วิทยุโทรทัศน์	15	10.95	8	8.67	2	6.67	1	5.26	1	4.55	P = .00*
หน่วยงานภาครัฐ	2	1.46	0	.00	3	10.00	0	.00	2	9.09	
อื่น ๆ	3	2.19	7	7.61	0	.00	2	10.53	3	13.64	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ระยะเวลาในการ ท่องเที่ยวเกาะ	10,001 – 20,000		20,001 – 30,000		30,001 – 40,000		40,001 – 50,000		50,000 บาทขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เสม็ด จังหวัด ระยอง											
สองวันหนึ่งคืน	104	75.91	68	73.91	16	53.33	12	63.16	11	50.00	Pearson Chi - square P = .02*
สามวันสองคืน	29	21.17	18	19.57	10	33.33	7	36.84	10	45.46	
สามวันขึ้นไป	4	2.92	6	6.52	4	13.33	0	.00	1	4.56	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 แสดงค่าร้อยละ ค่าไควสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรท่งเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายรวม (โดยเฉลี่ย) ในการท่องเที่ยวเกาะ เสม็ด จังหวัดระยอง	10,001 – 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 – 40,000 บาท		40,001 – 50,000 บาท		50,000 บาทขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 2,000 บาท	31	22.63	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	
2,001 – 3,000 บาท	33	24.09	20	21.74	0	.00	1	5.26	0	.00	Pearson
3,001 – 4,000 บาท	31	22.63	12	13.04	11	36.67	5	26.32	1	4.55	Chi – square
4,001 – 5,000 บาท	22	16.06	20	21.74	1	3.33	6	31.58	4	18.18	P = .00*
5,000 บาทขึ้นไป	20	14.60	40	43.48	18	60.00	7	36.84	17	77.27	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวกฤษรัญ อยู่เจริญ

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการการ
ท่องเที่ยว) คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2555

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2557-ปัจจุบัน
ESL Teacher โรงเรียนวันทามารีอา ราชบุรี